

30 let

LJUBITELJSKO GLEDALIŠČE
PETRA SIMONITIJA
CELJE

CIP - Kataložni zapis o publikaciji
Univerzitetna knjižnica Maribor

792.077(497.4Celje)
061.2:379.82(497.4Celje)(091)
008(497.4Celje)

LJUBITELJSKO gledališče Petra Simonitija (Celje)

30 let : Ljubiteljsko gledališče Petra Simonitija Celje / [zbral in uredil Srečko Maček] ; [slikovno gradivo Valentin Steblovnik ... et al.]. - Celje :
Ljubiteljsko gledališče Petra Simonitija, 2023

ISBN 978-961-96505-0-9
COBISS.SI-ID 174651395

Zbral in uredil: **Srečko Maček**

Slikovno gradivo: **Valentin Steblovnik, Miklavž Tacol, arhiv Osrednje knjižnice Celje (Andraž Purg in Mojca Videmšek), arhiv Ljubiteljskega gledališča Petra Simonitija Celje**

Jezikovni pregled: **Nevenka Matelič Nuncič**

Oblikovanje: Podoba d.o.o.

Tisk: Podoba d.o.o.

Izdalo in založilo Ljubiteljsko gledališče Petra Simonitija Celje, zanj Andrej Hribernik, predsednik

December 2023

LJUBITELJSKO GLEDALIŠČE PETRA SIMONITIJA CELJE

»STARO« GLEDALIŠČE Z NOVIM IMENOM

Ljubiteljsko gledališče Petra Simonitija Celje, nekdanje Ljubiteljsko gledališče Teharje – Celje, ustanovljeno leta 1993, se je leta 2020 odločilo preimenovati: nadelo si je ime dolgoletnega igralca, režiserja, umetniškega vodje, gledališkega duhovnega očeta. Večji del bogatega repertoarja zavzemajo recitali, s katerimi gledališčniki redno predstavljajo pisatelje in pesnike svetovne in domače literature ter ostale pomembne slovenske osebnosti. Predstavlja se v Sloveniji, med rojaki v Italiji, med štajerskimi Slovenci v Avstriji in na Hrvaškem.

Društvo so vodili:

Janko Novak, 1993-1996

Žarko Conradi, 1996-2016

Andrej Hribernik, 2016-

30 let

LJUBITELJSKO GLEDALIŠČE
PETRA SIMONITJA
CELJE

30 let

Tri desetletja Društva LG Petra Simonitija - 30 LET ZVESTOBE SLOVENSKEMU JEZIKU

Tridesetletnica društva je mejnik, ko je vredno pogledati na prehojeno pot in se vprašati, kaj si želimo v prihodnosti. Verjetno profesorica Božena Orožen in Peter Simoniti nista slutila, da bo njuno občasno projektno sodelovanje, ki sta ga začela v osemdesetih letih prejšnjega stoletja, v devetdesetih preraslo v stalno sodelovanje in privedlo do ustanovitve Ljubiteljskega gledališča Teharje. Mi, ki nadaljujemo njuno pot, čutimo hvaležnost, da smo imeli priložnost ustvarjati z njima.

Peter Simoniti je kot umetniški vodja vedno izbiral besedila, ki imajo visoko umetniško in sporočilno vrednost. Zato so nekatera dela oz. projekti živi še danes po več kot tridesetih letih. To njegovo zapuščino ob naši obletnici simbolno uresničujemo s premiero igranega recitala - Prerok Khalila Gibrana.

Seveda pa društvo ne bi delovalo trideset let, če v njem ne bi delovali ljudje, ki so tako kot Peter zaljubljeni v slovensko besedo in odrske deske. Kar nekaj naših članov v gledališču ustvarja že trideset let in predstavljajo naše nosilne stebre. Veseli nas, da smo uspeli k sodelovanju pritegniti tudi mlajšo generacijo, saj bodo prav oni ohranjali izročilo našega umetniškega vodje tudi v prihodnje.

Ponosni smo, da kljub vse hitrejšemu tempu življenja, naraščajočemu potrošništvu in površnosti v odnosih še obstajamo posamezniki, ki smo svoj prosti čas pripravljene preživeti s somišljeniki, pri ustvarjanju kulturnih dogodkov, ki bogatijo tako nas kot tudi obiskovalce naših prireditev. Edina nagrada za naše delo je, ko uspemo nagovoriti in navdušiti občinstvo.

*Andrej Hribernik,
predsednik Ljubiteljskega gledališča Teharje*

BRSKANJE PO SPOMINIH ...

BREZ "DOMA" - BREZ LASTNIH PROSTOROV, A Z MOČNO VOLJO IN LJUBEZNIJO DO DELA

SPOMINSKI ZAPIS OB 30-LETNICI LJUBITELJSKEGA GLEDALIŠČA PETRA SIMONITJA

Če se ozremo kakšnih sto let v preteklost, kaj hitro ugotovimo, da je bilo takrat kulturno življenje v Celju izjemno pestro, bogato in na visokem nivoju. Druga svetovna vojna je za nekaj časa upočasnila dejavnosti, nikakor pa ni vzela volje zanesenjacom, ki so tvorili kulturno življenje v Celju.

Med bogatim povojnim ustvarjanjem je močno izstopalo gledališko društvo Delavski oder Celje, ki je z imenitnim ansamblom, močno tehnično ekipo in ustreznimi pogoji za delo ustvarjalo vrhunske predstave. Prostore za vaje in dvorano so imeli na začetku Ljubljanske ceste v Celju. Prav iz te sredine je izšla cela vrsta poklicnih gledaliških igralcev, med drugim Anica Kumer in Zvone Agrež.

A v življenju je pač tako, da se vsaka, še tako lepa zgodba, nekje konča. Začetek konca tega uspešnega in kakovostnega društva se je najavil v začetku sedemdesetih let prejšnjega stoletja, ko se je umna občinska oblast odločila, da ne potrebuje Delavskega odra, pač pa kino (nastal je kino Dom poleg znamenite gostilne Ojstrica, danes stavba Maksimiljan). Po občinskem dekretu so torej člani Delavskega odra postali "brezdomci", za bogat fundus in očuvan arhiv kulis ter ostalo opremo pa so jim dodelili en prazen prostor v spodnjem gradu (včasih so objektu rekli tudi stara kasarna, danes pa so tu prostori Pokrajinskega muzeja s čudovitimi zbirkami in s stalno postavitvijo "Mesto pod mestom". Prostori niso bili ogrevani, zato sta mraz pozimi in vročina poleti uničila precej opreme.

Tako se je končala zgodba Delavskega odra Celje, ki pa se je nadaljevala na presenetljiv način. V industrijskih Štorah so se v istem obdobju ubadali s povsem drugačnimi problemi. Imeli so nov, prekrasen Kulturni dom, zgrajen z udarniškim delom železarjev in domačinov, imeli so voljo in željo, a niso imeli igralcev, tehničnega kadra, ... Zgleda, da je bila božja volja, da se srečajo oboji: Delavski oder Celje z ekipo brez dvorane in DPD Svoboda Štore z novo dvorano, a brez ekipe!

In tukaj se začne nova, nadvse uspešna zgodba novonastalega gledališča, ki so ga leta 1970 poimenovali "Amatersko gledališče Železar Celje-Štore". Člani obeh bivših društev so pričeli nizati uspeh za uspehom in na krilih le-teh so leta 1973 s predstavo Mrtvi kurent (režija Jure Kislinger, avtor Miha Remec, 1960) zmagali na zveznem tekmovanju amaterskih gledališč v Prizrenu, kjer so navezali stike z drugouvrščenim gledališčem iz Paračina. Naklonjenost drug drugemu je prinesla tesnejše sodelovanje in naslednje leto odmevno pobratenje, posledično pa vsakoletno izmenjavanje predstav, štorskih v Paračinu, paračinskih pa v Štorah.

Nagrade in priznanja so se vrstila tudi doma, tako sta, med drugim, igralki Ana in Truda Tomažin leta 1979 brez konkurence prejeli zlato Linhartovo priznanje za vloji Abby in Marte v Arzeniku in starih čipkah.

A kot smo že ugotovili, se vsaka, tudi še tako dobra zgodba, prej ko slej konča.

Velika zasluga za obstoj gledališča je šla pokrovitelju Železarni Štore in dejstvu, da je bil kulturi naklonjen takratni direktor Boris Marolt. Po razpadu Jugoslavije in izgubi trga so se tudi za Železarno pričeli težki, črni časi, ki so za sabo potegnili propad Amaterskega gledališča Železar Celje-Štore: dvorane niso več ogrevali in zaradi mraza je popokala vsa inštalacija, kar je uničilo pode, zalilo »kulisarnico«, poškodovalo elektro opremo ...

Po žalostnem zaključku delovanja Amaterskega gledališča Železar Celje-Štore smo na cesti ostali trije žalostni entuziasti, odločeni, da se od gledališkega delovanja ne poslovimo: Peter Simoniti, Mira Furlan in Lada Ščurek.

Pred tridesetimi leti smo zatočišče našli na Teharjah, kjer so nam omogočili uporabo dvorane, sicer manjše, a še kako dobrodošle. Kolikor je ostalo naše opreme, smo jo shranili v stari šoli (danes Železarski muzej). Dragocene kostume so uničili vandali, ki so večkrat vdrli v prostore, omenjena trojica pa se je trudila naprej in skozi leta je članstvo vztrajno raslo.

Po selitvi na Teharje smo si naredili ime Ljubiteljsko gledališče Teharje-Celje, vaje pa smo imeli večinoma v Celju, saj smo bili vsi iz Celja.

Članstvo se je v naslednjih letih vztrajno širilo, za kar ima največ zaslug prav Peter Simoniti, ki je na čisto svoj način »novačil« primerne osebe! Pa ne le to, Peter je bil duša in srce gledališča, igravec, režiser, umetniški vodja, tvorec nešteti dragocenih stikov in gostovanj tako po Sloveniji kot tudi v tujini. Z gledališčem je vsa leta tesno sodelovala profesorica Božena Orožen, ki je s svojim neizmernim znanjem plemenitila naše delo.

Neskončno smo hvaležni Osrednji knjižnici Celje, Domu sv. Jožefa nad Celjem, Libeli in Društvu upokojencev Celje, da smo lahko imeli vaje v njihovih prostorih. Pogosto smo se zbirali kar pri Petru, pri Ladi, pri Žarku in Milki in namesto velikih predstav – »masovk« pripravljali manjše, bolj komorne predstave in vrsto čudovitih dramatisiranih recitalov.

Že tri leta smo Ljubiteljsko gledališče Petra Simonitija Celje, sicer še vedno brez "doma", brez lastnih prostorov, a z močno voljo in ljubeznijo do dela.

Lada Ščurek

IZ SPOMINSKIH DROBCEV NA LJUBITELJSKO GLEDALIŠČE PETRA SIMONITIJA

Če brskam po neurejeni in dokaj nepopolni kamrici spominov na Gledališče Petra Simonitija (kot je njegovo zadnje poimenovanje) – zlasti na njegova zgodnejša obdobja – ne morem mimo knjižnice na Muzejskem trgu. Ker sem se v knjižnici zaposlila leta 1983, segajo začetki spominov v osemdeseta leta prejšnjega stoletja. Povezani so z eno mojih zadolžitev, najljubšo – občasno postavitev kake razstave, usmerjene v kulturno zgodovino ali domoznanstvo. Leta 1988 sem pripravljala predstavitev ruskega pisatelja Leva Tolstoja. Zaželela sem si, da bi ob otvoritvi obiskovalci prisluhnili odlomku iz Ane Karenine, ki bi jih pretresel. Za gledališko skupino s takratnim imenom Amatersko gledališče Železarne Štore nisem vedela, pač pa za njenega voditelja Petra Simonitija. O njem je šel glas, kako privlačno in poučno je v decembrskem času nastopal pred otroki kot sveti Miklavž ali dedek Mraz. Pomislila sem še na psihologinjo Sonjo Mlejnik, nekdanjo celjsko gimnazijko Sonjo Ževart. Nisem še namreč pozabila, kako se je pred leti kot dobra recitatorka samoiniciativno naučila na pamet nekaj Cankarjevih črtic in s Skodelico kave nastopila pred starši na roditeljskem sestanku. Toda od takrat je minilo že poldrugo desetletje. Kako naj nagovorim enega in drugega, da se jima ne bo zdelo zamalo? Pri gospodu Simonitiju je posredovala njegova žena Nada, moja nekdanja sošolka. Ta je z odobravanjem spremljala moževo gledališko dejavnost. Sonja je v sodelovanje takoj privolila. S tem je postala tudi članica ljubiteljskega gledališča in je to še danes.

Kolikor se spominjam, sem za podobno sodelovanje malo kasneje naprosila še slavistko Milko Conradi. Z njo sva se seznanili že poprej. Bila je namreč pobudnica in sodelavka pri organizaciji Roševih dni in mentorica nekaj raziskovalnih nalog o pesniku in pisatelju Franu Rošu. Nekoč je omenila, kako zelo jo veseli recitiranje, tako da je moja prošnja za sodelovanje pri otvoritvi kake knjižnične razstave bila brez zadrege uslišana. Tudi ona se je šele tedaj priključila skupini Petra Simonitija. Potem sem spoznala še druge člane tega gledališča. Njihova pomoč je bila potrebna in dobrodošla še posebno potem, ko je leta 1994 začela v Celju delovati Univerza za tretje življenjsko obdobje in je od časa do časa pripravila kako kulturnozgodovinsko prireditev. Skrb za delovanje je prevzela knjižnica, tako je postalo sodelovanje med njo in gledališko skupino Petra Simonitija stalno in trdno.

Med nastopi naših gledališčnikov v devetdesetih letih prejšnjega stoletja so bili najpogostejši recitali ob predstavitvi posameznih slovanskih kultur. Šlo je za predstavitev lužiško-srbske, češke, slovaške, makedonske in poljske književnosti pri Slovencih oz. njihovega fonda v celjski Osrednji knjižnici. Na otvoritev slovaške razstave je iz Bratislave pripotovala zastopnica na tujem živečih Slovakov. Najbolj je odzvanjala otvoritev makedonske razstave. Ta je bila tudi pobuda za kasnejšo ustanovitev Društva Makedoncev v Celju. Otvoritev razstave je bila v makedonskem duhu zelo razgibana - makedonski slikar Goce Kalajdziski je za razstavo posodil svoje slike, iz Ljubljane je prišel glasbenik Ljuben Dimkaroski, takrat trobentač v ljubljanski operi. Bilo je po makedonsko vedro in živahno, slišala se je makedonska pesem, okušali smo makedonske sladice in vino pa tudi makedonsko oro smo zaplesali. Slučaj je nanesel, da je iz Ljubljane prišla tudi prevajalka iz makedonščine Nada Carevska. Seznanila se je z glasbenikom Ljubenom Dimkaroskim, ki je ravno takrat izdal svojo prvo pesniško zbirko domoljubnih pesmi. Dogovoril se je z Nado za prevod in tako lahko rečem, kot je zapisano v celjskem časopisu: »Naključje je rodilo prevod«.

V jeseni leta 1989 je minilo sto let od rojstva svetovne popotnice in pisateljice Alme Karlin. Temu se je pridružila Osrednja knjižnica Celje z dramsko uprizoritvijo njene novele Pod košatim očesom v izvedbi Gledališča Teharje, kot se je imenovalo takrat, in v režiji Petra Simonitija. Samo v letih 1990-1994 je bilo po Sloveniji in v zamejstvu več kot 30 uprizoritev; od Bazovice pri Trstu, v številnih krajih Primorske, v avstrijski Poterni, na Ptuj in mnogih knjižnicah po Sloveniji. Avtorica življenjepisa Alme Karlin Jerneja Jezernik je v knjigi Alma Karlin – državljanka sveta zapisala, da je to doslej edina uprizoritev kakega njenega dela, in je v knjigi tudi objavila posnetek z uprizoritve. Peter Simoniti je v reviji Nova mladika odkril prevod novele Pod košatim očesom avtorice Zdenke Serajnik, ki ga je navdušil za dramatisacijo. Ko so obnovili hišico na Pečovniku, so s tem pridobili tudi novo prizorišče za uprizorjanje Alminega dela. V prvotni zasedbi so v igri nastopile Mira Furlan, Sonja Mlejnik in Lada Ščurek. Dramska uprizoritev Alminega dela je postala uspešnica gledališča, a ne edina.

Pred očmi spomina se mi pojavi kapucinska cerkev v Celju: Sonja Mlejnik recitira sonetni venec Ljubke Šorli Bratuž – Venec spominčič možu na grob. Pesnica, doma iz Tolmina, je pesnitev napisala v spomin možu Lojzetu Bratužu, ki je kot pevovodja in organist s svojimi pevci pod Italijo gojil slovensko pesem. Italijanski fašisti so ga prisilili, da je popil strupeno olje in od zastrupitve

umrl. Besede spremljajo orgle Snežke Podpečan in oglašuje se še pesem Kraguljčki v izvedbi vokalne skupine Kompolčani. To je bila Lojzetova najljubša pesem, ki so jo njegovi pevci skrivaj zapeli pod oknom bolniške sobe, kjer je umiral. V spominu vidim še rahel poklon recitatorke pred Marijinim kipom. Potem je recital šel na svoje romanje po Sloveniji, največkrat po Primorski. Ko se je to romanje pričelo, sta bila hčerka in sin te žrtve fašizma še živa.

Uspešnica je bila glede uprizoritev vsekakor še enodejanka Zorka Simčiča Leta nič, en dan potem. Naslov pomeni čas dogajanja – en dan po Kristusovem rojstvu. Z njo je pisatelj, ki se je iz Argentine vrnil v rodno Slovenijo, zagovarjal pravico nerojenega otroka do življenja. Z njo so člani gledališča obiskali že več krajev, a glede na živo tematiko se bodo ti obiski še nadaljevali.

Tudi v domačem Celju so prizorišča menjavali, stalnega kraja uprizarjanja niso imeli. Nekaj časa so imeli zavetje na Teharjah. Takrat so se preimenovali v Ljubiteljsko gledališče Teharje. V zadnjih letih jih je pod svoje okrilje vzel Dom sv. Jožefa. Razen v zaprtih prostorih so nastopali tudi na prostem. Zelo živo se spominjam Petra Simonitija, ki kot Herman Celjski nastopa ob Friderikovem stolpu s prilagojenim besedilom molitve Oče naš: »Zgodi se tvoja volja, ne tvoja, ampak moja volja naj se zgodi« – povzeto po Novačanovi drami. V duhu pa zagledam nekje med razvalinami Veroniko Deseniško v zaporu – predstavlja jo Anica Milanovič. Če se ne motim, je šlo za nastop, pripravljen ob obisku slovenskih učiteljev iz zamejstva na Starem gradu.

Vodja Peter Simoniti je s posebno zavzetostjo skrbel za nastope med goriškimi Slovenci na obeh straneh meje. Na Goriška Brda je čustveno navezan, ker izhaja njegov rod iz Biljane v Brdih in je ožjo domovino moral zapustiti ob nastopu fašizma med obema vojnama. Pesnik Alojz Gradnik, doma iz Medane, mu je bil zelo ljub. Ko je skupina nekoč nastopala z njegovim recitalom v Novi Gorici ali bližnji okolici, je kaj hitro po predstavi pri meni zazvonil telefon. Telefonirala mi je slavistka iz Nove Gorice in mi še pod prvim vtisom zelo pohvalila uprizoritev. Priznanje je bilo zame nepričakovano, a je zato zbudilo še toliko večje zadovoljstvo.

Ob pripravah na gostovanja v različnih krajih in menjavanju prizorišč je bilo treba misliti na kar najbolj preproste scenske rešitve. Tu je priskočil na pomoč slikar Božidar Ščurek. Peter Simoniti je k sodelovanju znal pritegniti pevce in druge glasbenike. Povezan je bil z Glasbeno šolo Celje, k sodelovanju je povabil mlade plesalke, ki jih je vodila Ana Vovk Pezdir, večkrat tudi vokalno skupino Kompolčani, ki jo je nasledil kvartet Grmada. Za razsvetljavo ali glasbeno ozvočenje je ves čas skrbel gledalcem in poslušalcem neviden – Dragiša Djordjevič.

Sodobni čas še ni čas spominov. A dva drobca sta se mi vendarle posvetila ob nastopih naših ljubiteljskih gledališčnikov - v Barbarini dvorani Knežjega dvorca in v Narodnem domu. Porodila se mi je misel, koliko vendar pomeni, če pripravi predstavo človek, ki mu je poleg literarno – režiserske sposobnosti dana še kopica talentov: tudi skladateljska žilica, pevski dar in igranje instrumenta, kar vse je mogoče lepo izrabiti in s tem še povzdigniti umetniško besedo. V mislih imam Jano Kvasovo.

Drugi utrinek se utrne ob poletnem večeru na Savinjskem nabrežju pod Staro grofijo, posvečenem domovinski liriki. Rekla bi, da je šlo za osnovno čustvo ganotje, ki je skorajda priklicalo solzo v očeh. Je šlo za večjo občutljivost ob težkem času pandemije ali za tresljaje domovinskega občutja? Najbrž kar za oboje, vsekakor pa za čustveno podoživljanje – ganotje.

Z besedo ganotje pa nikakor ne smem zaključiti teh spominskih drobcev. Bi se nemara zdelo, da je občutenje naših gledališčnikov nekako solznodolinsko, kar ni res. Globoko občutenje da, ne pa kar naprej prelivanje solz, pač pa veselje do življenja. Takole se mi je zdaj porodilo spoznanje o značilnostih skupine, ko sem izbirala in nizala te spominske drobce.

Med člani gledališča in njihovimi sodelavci so nastale prijateljske vezi, ne le med pripravami na nastope, ampak tudi v družabnem življenju. Zvezdnitva v gledališki skupini niso poznali. Tudi konfliktnih situacij med mladimi in starejšimi ni bilo čutiti. Šlo je za prijateljski odnos. Morda je značilno, da je v prispevku, ki je izšel v reviji Zvon, eden najmlajših – Lovro Tacol predstavil najstarejšega oziroma ustanovitelja skupine – Petra Simonitija.

Vsekakor pa je treba omeniti vlogo, ki jo v gojitev prijateljske družabnosti spodbuja in neguje sedanji predsednik društva Andrej Hribernik. Ta ima poleg odličnega recitatorskega glasu tudi organizatorske sposobnosti in je tudi dober gostitelj svojih gledaliških prijateljev v počitniški domačiji na Pohorju, kjer blesti tudi kot kulinarični mojster.

Omeniti moram tudi mojstra povezav za nastope v Sloveniji in zamejstvu – ta mojster je bibliotekar Srečko Maček, ki je zaposlen v Osrednji knjižnici Celje. Kaže torej, da bo delovna povezava med celjsko knjižnico in Ljubiteljskim gledališčem Petra Simonitija še naprej živa in koristna obema.

LJUBITELJSKO GLEDALIŠČE PETRA SIMONITIJA CELJE*

Petru Simonitiju, rojenemu 22. maja 1930 na narodnostno ogroženem področju v Goriških Brdih, je bila ljubezen do besede in glasbe položena že v zibel, saj je po očetovi strani v sorodu s skladateljem Radom Simonitijem, po materini strani pa z družino Marice Oštirjeve, ki je bila središče kulturnega dogajanja v domači Biljani.

Od vseh vrst umetniškega ustvarjanja ga je od samega začetka najbolj vleklo v gledališče. Prvo igro, ki jo je pri osmih letih sam napisal in tudi režiral, so igrali v Zvirčah na Gorenjskem, kamor se je družina zatekla pred fašizmom. Njegov prvi samostojni gledališki projekt se ni iztekel po načrtu, vendar je Peter kljub neobetavnemu začetku ostal gledališču zvest – kot igralec in kot režiser – dobrih 80 let.

V vseh teh letih je v več kot 100 predstavah ustvaril zelo raznolike in odmevne vloge, zadnja leta pa se posveča predvsem režiji. Z Gorenjske so se z družino najprej preselili v Topolšico, kasneje v Slovenj Gradec. Leta 1957 je prišel živeti v Celje in si po poroki z izbranko Nado ustvaril svoj dom in družino. Povsod, kjer je bival, je bil Peter Simoniti predan gledališču.

V Slovenj Gradcu je bilo to gledališče **Svoboda**, v Celju pa je hkrati deloval v gledališču **Zarja** ter gledališču **Delavski oder**, gledališki sekciji kulturnega društva **Svoboda – Celje**. Po ukinitvi **Delavskega odra** se je pridružil **Amaterskemu gledališču Štore**, skoraj 30 let pa je umetniški vodja in gonilna sila **Ljubiteljskega gledališča Teharje – Celje**.

Odigral je preko 50 vlog – med vidnejšimi je bil Andrej v Kozakovi **Vidi Grantovi**, župnik v Cankarjevem **Hlapcu Jerneju in Kralju na Betajnovi**, zlodej v **Pohujšanju v dolini Šentflorjanski**, zdravnik v Molièrovem **Namišljenem bolniku**, Bonaventura v Župančičevi **Veroniki Deseniški** in Piccolomini v **Celjskih grofih**.

Kot igralec je Peter Simoniti sodeloval z različnimi režiserji. V Slovenj Gradcu sta bila to Alojz Debeljak in Sašo Sapač, v Celju Štefan Žvižej, Cveto Verdnik, Borut Alujevič, Bogomir Veras.

Kot režiser se je preizkusil zelo zgodaj ter v različnih krajih in zasedbah. Že leta 1948, ko mu je bilo 18 let, je v rodni Biljani režiral Nušičevo igro **Analfabet**. V začetku bivanja v Celju je režiral igro **Bog z vami, mlada leta!**, ki so jo igrali v Celju, Topolšici in Slovenj Gradcu. V tej predstavi sta nastopala tudi njegov oče in sestra Ivanka, inspicient pa je bil brat Boleslav.

V **Ljubiteljskem gledališču Teharje – Celje** je v sodelovanju s profesorico slovenskega jezika Boženo Orožen in Osrednjo knjižnico Celje režiral večere poljske, češke, slovaške, hrvaške, makedonske in ruske lirike ter poezijo Rabindranatha Tagoreja, Alojza Gradnika, Franceta Balantiča, Jožeta Šmida, Franceta Prešerna, Vojeslava Moleta in še mnogih drugih.

Zagotovo najuspešnejši režijski opus Petra Simonitija pa tvorijo tri predstave, ki so postale pravi železni repertoar našega gledališča, in sicer:

- **Pod košatim očesom** avtorice Alme Karlin – letos praznujemo 30 let, kar jo redno uprizarjamo,
- **Venec spominčič možu na grob** avtorice Ljubke Šorli – redno jo uprizarjamo že več kot 25 let,
- **Leta nič, en dan potem** avtorja Zorka Simčiča – redno jo uprizarjamo že več kot 20 let, decembra lani pa smo praznovali njeno 100. uprizoritev.

Peter Simoniti je svojo kulturno sled pustil tudi na mestu rednega službovanja v Banki Celje, kjer je vsa leta režiral proslave ob dnevu žena in dnevu republike.

Poleg tega se številne generacije otrok rade spominjajo dedka Mraza, ki jih je 46 let zapored obiskoval v vrtcih širšega celjskega območja, Savinjske, pa tudi na Koroškem in Kozjanskem. Peter Simoniti je oblikoval lik dobrega moža, ki je oznanjal mir in razumevanje med ljudmi, učil ljubezni in medsebojnega spoštovanja med otroki in starši, vzgojiteljicami in učiteljicami, pravega odnosa do narave ... Za vse prisotne je poustvaril nepozabno notranje doživetje dobrega in lepega.

V zgodovino **Ljubiteljskega gledališča Teharje – Celje** se je Peter Simoniti s svojim neizmernim žarom in ljubeznijo do življenja na odru in z odrom zapisal kot igralec, režiser, scenograf, kostumograf, idejni oče ter na sploh skrbnik in vodnik slehernega podviga

gledališke skupine. Poleg tega pa je skozi sodelovanja s številnimi institucijami in posamezniki zmožal s svojo karizmatično naravo, milino in dobroto stkatl mnoge tesne vezi, številna prijateljstva. Večina igralcev se je pridružila gledališču ravno zaradi Petra Simonitija, večina jih je zaradi njegove srčnosti tudi ostala ali še ostaja dejavnih.

Vsa leta smo ga vsi, ki smo si delili odrske deske z njim, brezpogojno dojemali kot središče, sprejemali njegov način dela in se z njim močno identificirali. Poistovetenje se je brčkone poznalo tudi navzven, saj se je mnogokrat v preteklosti zgodilo, da uradno ime gledališča s strani sodelujočih ali širše javnosti ni bilo tako prepoznano kot podatek o tem, kdo nas vodi.

Peter Simoniti ostaja gledališki duhovni oče, ki še vedno prefinjeno vodi in usmerja naše delovanje, predvsem pa postavlja njegove visoke umetniške kriterije, zato smo si s ponosom nadeli in bomo nosili njegovo ime. Nenazadnje pa bomo v prihodnje z radostjo sledili njegovim zamislm, vrednotam ter njegovemu zgledu in sporočilu.

Lovro Tacol

V SPOMIN

VINKO TAJNŠEK [1926–2016]

Vinko Tajnšek se je rodil v Velenju in je bil z gledališčem povezan že od mladih let. Že kot frizer se je vključil v ljubiteljsko igralsko skupino, se nato izpopolnil za maskerja in to delo je opravljal še dolgo potem, ko je že užival zasluženi pokoj. Vse do svojega 80. leta se je z veseljem odzival vabilom za sodelovanje z ljubiteljskimi gledališči.

V treh gledališčih je maskiral in friziral razne like: zgodovinske, karakterne, moderne in pravljичne. Ko se je izučil za frizerja, je naprej odšel v poklicno gledališče v Zagreb, se nato vrnil v Slovenijo in se zaposlil v mariborskem gledališču, leta 1952 pa ga je pot zanesla v celjsko gledališče, kjer je ostal dvajset let. Maskiral je igralce in izdeloval lasulje za različne karakterje - od zgodovinskih, komičnih, etničnih do fantazijskih likov, izdeloval je brade, brke, ženske kodre in umetne trepalnice. Zadnja leta, do upokojitve, je poučeval mlade na frizerski šoli v Celju. Svoje znanje je prenašal na mlajše tudi na seminarjih maskerstva, ki jih je vodil pri Javnem skladu RS za kulturne dejavnosti v Celju.

VINKO TAJNŠEK (DESNO) PRI OBLIKOVANJU LIKA PISKROVEZA (ANDREJ HRIBERNIK) V BURKI JAKE ŠTOKE TRIJE TIČKI, CELJE, 15. APRIL 2016

Vinko Tajnšek je tudi znan lasuljar. V tovarni Ilirija in v Narta studiu, kjer je bil zaposlen od leta 1970, je bil vodja lasničarjev, ki so izdelovali lasulje Nartalas in jih prodajali po vsej tedanji Jugoslaviji. Kot demonstrator je prepotoval številne kraje po nekdanji domovini in tujini ter kupcem svetoval, kako naj nosijo in negujejo lasulje in lasne vložke. Poleg tega v Muzeju novejšje zgodovine in pri stalni razstavi Živeti v Celju obiskovalce seznanjal z zgodovino frizerstva in lasničarstva.

K sodelovanju so ga vabila razna ljubiteljska gledališča; pri KUD Zarja Trnovlje je deloval še v časih Štefana Žvižejca, pri Ljubiteljskem gledališču Teharje-Celje je sodeloval z režiserjem Petrom Simonitijem, v Vojniku z režiserjem Tonetom Zorkom, pri KUD Zarja v Veliki Nedelji pa z režiserjem Lojzetom Matjašičem.

Nazadnje je 15. aprila 2016 maskiral igralce Ljubiteljskega gledališča Teharje pri burki Jaka Štoke Trije tički.

Leta 1999 je prejel zlato Linhartovo značko za sodelovanje v ljubiteljskih kulturnih dejavnostih, od leta 2006 je bil častni član KUD Zarja Trnovlje in leta 2010 je skupaj z obrtniki demonstratorji na Ulici obrtnikov v Muzeju novejšje zgodovine Celje (Živeti v Celju - obrtniki demonstratorji) prejel Valvasorjevo priznanje.

Srečko Maček

LJUDMILA CONRADI [1942–2023]

LJUDMILA CONRADI (LEVO) V VLOGI NOEME
V PREDSTAVI LETA NIČ, EN DAN POTEM ZORKA SIMČIČA
S SOIGRALKO SARAJO HRIBERNIK, POR. ŠPEC, V VLOGI DEBORE.
GORNJI GRAD, 7. JANUAR 2017

Bili so letošnji prvi pomladanski dnevi, ko smo se v petek, 24. marca 2023, zbrali na celjskem mestnem pokopališču, da bi nemo pospremili k zadnjemu počitku Ljudmilo Conradi, našo Milko, katere ime bo za vedno zapisano na kulturnem zemljevidu Celja. Zima se je letos prav počasi poslavljala in leden veter je še vedno vel okoli voglov ter se nas dotikal s svojim hladom. Naše misli in naša srca pa so bila v tem trenutku z našo Milko, našo zato, ker nas je posvojila s svojo ljubeznijo, toplino in srčnostjo, da smo čutili, kot da smo njena razširjena družina.

Življenje je kot knjiga, polna zanimivih in lepih dogodkov, ki srce radostijo in dušo bogatijo, včasih tudi tistih manj lepih in bolečih, ki brazgotine pustijo. In tako iz dneva v dan obračamo list za listom v knjigi življenja vse do zadnje strani. In v nedeljo, 19. marca, se je obrnil zadnji list tvoje knjige življenja, spoštovana Ljudmila.

Navedena prispodoba s knjigo ni naključna, kajti naši Milki je bila knjiga, kot radi rečemo, položena v zibelko. Ves čas je bila njena sopotnica v profesionalnem in vsakdanjem življenju. Poklic učiteljice ji je bil pisan na kožo. Poučevanje slovenskega jezika v osnovnih šolah, nazadnje v Osnovni šoli Frana Roša Celje, je bilo njeno poslanstvo, ki se je jasno izražalo v ljubezni do literature, pisane in govorne besede, tudi skozi njene številne druge dejavnosti. Kot literarna ustvarjalka, pisala je poezijo in kratko prozo, se je leta 2001 zapisala med ustanovne člane Celjskega literarnega društva, kjer je bila dejavna do svojih zadnjih dni in kjer je redno objavljala v literarni reviji Vsesledje in tudi drugje, zadnje njene objave so v knjigi Pisateljski izzivi, ki je izšla leta 2022 pri tem društvu. Samostojno je izdala prozo: Podivjana reka (2011), Če bi molčala (2014), Pri sveti Barbari (2014) in Tekmovanje slikanic (2015). Ljubezen do lepe slovenske besede je Milka z velikim žarom vedno rada delila tudi drugim na številnih literarnih delavnicah: starejšim v Domu ob Savinji in najmlajšim pri Medobčinskem društvu prijateljev mladine Celje, kjer jih je spremljala tudi na počitnikovanja. Kot pedagoginja in mentorica se je leta 1986 vpisala med soustanovitelje srečanja najboljših literarnih ustvarjalcev 8. in 9. razreda slovenskih osnovnih šol Roševi dnevi. Od ustanovitve je 18 let literarno delovala v Združenju prijateljev slepih Slovenije, kjer je bila tudi članica upravnega odbora. Bila je tudi častna članica Društva upokojenih pedagoških delavcev Slovenije in nepogrešljiva pri vseh njegovih kulturnih dogodkih. V njeni knjigi življenja se je novo poglavje odprlo, ko je na novo življenjsko pot stopila s sorodno dušo Žarkom Conradijem. Z njim je poleg tople družine s sinovoma Alešem in Primožem radosti delila tudi pri ustvarjanju lepe govorne slovenske besede na odskih deskah v Ljubiteljskem gledališču Petra Simonitija Celje, kjer je bila dejavna vseh 30 let od ustanovitve, njen Žarko pa je bil dolgoletni predsednik. Ob tem se spominjamo njene izjemne vloge tašče Noeme v igri Leta nič, en dan potem Zorka Simčiča in nezabnega gostilničarja ter njegove žene, ki sta ju z Žarkom odigrala v Treh tičkih ... Da, naše Milke se bomo spominjali po številnih dejavnostih, pa naj bodo to pisanje proze ali časopisnih člankov v tedniku Celjan, vodenje literarnih delavnic, delo v društvih ali zavzeto prostovoljno delo. Za svoje delo je prejela številna priznanja. Milka ni dajala samo kot ustvarjalka, še več je dajala kot človek. Znan ameriški vojskovodja in politik Albert Pike je dejal: »Kar smo storili le zase, umre z nami; kar smo storili za druge in za svet, ostane nesmrtno!« In tega je bilo pri Milki veliko, preveč, da bi jo lahko pozabili.

LJUBITELJSKO GLEDALIŠČE PETRA SIMONITJA (1993-2023): NAJ SPREGOVORIJO ŠE ŠTEVILKE

V nadaljevanju so povzeti projekti, izvedeni v minulih treh desetletjih. Večino je skupaj s profesorico Boženo Orožen zasnoval in izpeljal naš umetniški vodja Peter Simoniti, ki je skupaj z Lado Ščurek in Miro Furlan, nekdanjima sočlanicama Amaterskega gledališča Železar Štore, ustanovil Ljubiteljsko gledališče Teharje in po katerem zadnja tri leta nosi ime naše gledališče. V zadnjem času, ko so našemu Petru pošle moči in se je gospa Božena upokojila, je umetniško in režijsko vodenje projektov prevzela Jana Kvas. Pomembno vlogo pri ustvarjanju društvenega programa ima tudi Anica Milanović, ki s svojimi avtorskimi igrami bogati in širi našo ponudbo. Veseli pa spoznanje, da se režijski ekipi društva vedno pogosteje pridružuje Lovro Tacol, ki z mladostno energijo in mnogimi talenti prinaša svežino v inovativen režijski pristop.

Ob zaključku jubilejnega leta se je števec naših projektov ustavil na številki 74, vključno z gledališkim projektom Pod košatim očesom Alme M Karlin, ki je bil zasnovan in izvajan že leta 1990, torej še pod okriljem navedenega amaterskega gledališča, a je postal del našega železnega repertoarja s kar petinsedemdesetimi izvedbami. Med gledališkimi projekti je v naš repertoar »prestopil« tudi Nušičev Analfabet, ki smo ga kot »aktualnega za vse čase« letos maja ponovno postavili na oder. V ta t. i. železni repertoar sodita še najmanj dva projekta: Venec spominčic možu na grob Ljubke Šorli Bratuž, prvi projekt, ki je nastal pod okriljem teharskega obdobja pred tridesetimi leti (19. 3. 1993) in je bil doslej izveden sedemintridesetkrat, med drugim tudi v Italiji in na Hrvaškem; in naš absolutni rekorder z neverjetnimi stotimi izvedbami: drama Zorka Simčiča Leta nič, en dan potem.

Povprečno smo pripravili dobri dve premieri letno. Skupaj s številnimi ponovitvami najbolj odmevnih predstav smo našli kar 427 uprizoritev, torej več kot 14 na leto oziroma več kot ena mesec. Naše dogodke si v povprečju ogleda več kot petdeset obiskovalcev na predstavo in brez pretiravanja lahko zapišemo, da smo v minulih tridesetih letih z našim kulturnim delovanjem nagovorili več kot 20.000 obiskovalcev. Pri tem ostajajo še neprešteti nam »nevidni« televizijski gledalci TV Exodus, kjer posnetek Simčičeve predstave Leta nič, en dan potem pogosto predvajajo na svojem TV kanalu, in poslušalci Radia Ognjišče, kjer so posneli in na svojih valovih predvajajo več naših projektov, ter uporabniki svetovnega spleta, ki si lahko pogledajo objavljene projekte na našem youtube kanalu.

V nadaljevanju predstavljen izvedeni program je nastal s sodelovanjem več kot šestdesetih posameznikov, ki so kot igralci nastopili v naših predstavah ali kot interpreti na recitalih. Prištejmo še dvesto tistih, ki so sodelovali kot pevci iz več kot dvajsetih partnerskih pevskih zborov oziroma manjših pevskih sestavov, pa tudi kot vokalni solisti oziroma instrumentalisti. Dodajmo dvajset plesalk in plesalcev plesnih skupin in še trideset posameznikov, ki so pripomogli k izvedbi s svojimi tehničnimi znanji in spretnostmi. Da, več kot tristo zanesenjakov je prispevalo vsak svoj delež k zgodbi minulih treh desetletij.

V obravnavanem obdobju naše gledališče ni imelo svojih prostorov niti odra. Prva desetletja smo bili »domači« v dvorani KS Teharje, kasneje pa so nam prostor za kostume ter oder za vaje in predstave prijazno ponudili v Domu Svetega Jožefa nad Celjem. Premiere številnih recitalov so se zgodile v celjski knjižnici v okviru programov Univerze za tretje življenjsko obdobje. V zadnjem času smo deležni gostoljubja Društva upokojencev Celje in KD Pod gradom v Zagradu, kjer imamo prostor za vaje. Res nimamo svojih prostorov, smo pa našli dobre ljudi, ki so nam omogočili, da je zgodba našega ljubiteljskega gledališča toliko lepša.

Andrej Hribernik

IZVEDENA **DELA**

POD KOŠATIM OČESOM

ALMA M. KARLIN

– DRAMATIZIRANA NOVELA

2. marec 1990, Osrednja knjižnica Celje, do leta 2019 skupaj 75 izvedb* (gl. tabela I)
Prevod: Zdenka Serajnik | Dramatizacija: Peter Simoniti

ALMA M. KARLIN: POD KOŠATIM OČESOM,
OSREDNJA KNJIŽNICA CELJE, 2. MAREC 1990, FOTO:
ARHIV LADA ŠČUREK

ALMA M. KARLIN: POD KOŠATIM OČESOM, MUZEJ NOVEJŠE ZGODOVINE CELJE, 25. MAREC 2008, FOTO:
DAVID BRUSNJAK

VLOGE (1990-2011):

Uvodna napoved: Bojana Rojc, Nada Božič, Helena Bezjak, Milka Conradi
Me Ho - budističa redovnica: Sonja Mlejnik
KO - starejša žena: Mira Furlan
Ta - dekle iz čajnice: Lada Ščurek

VLOGE (2014-2019):

Uvodna napoved: Milka Conradi
Me Ho - budističa redovnica: Alenka Tacol
KO - starejša žena: Sonja Mlejnik
Ta - dekle iz čajnice: Lada Ščurek
Uvodne besede: Božena Orožen
Oblikovanje scene: Božo Ščurek
Tehnična podpora: Dragiša Djordjević

Režija: Peter Simoniti

KRATKA VSEBINA POD KOŠATIM OČESOM

V neki samostanski pristavi na tibetanski planoti iščeta življenjske nauke in tolažbo dve ženski, starejša Ko in mlajša Ta, dekle iz čajnice. Sprejme ju mlada redovnica Me Ho in prisluhne njuni izpovedi. Daleč po kraju, času in oblikah so nam te ženske, a v njihovih besedah so spoznanja in resnice, ki segajo tudi v naš čas. Ta spoznanja in resnice so namenjene tudi nam.

*Do leta 1993 v izvedbi Amaterskega gledališča Železar Štore

ALMA M. KARLIN: POD KOŠATIM OČESOM, DOM SV. JOŽEFA CELJE, 18. JANUAR 2015, FOTO VALENTIN STEBLOVNIK

TABELA I

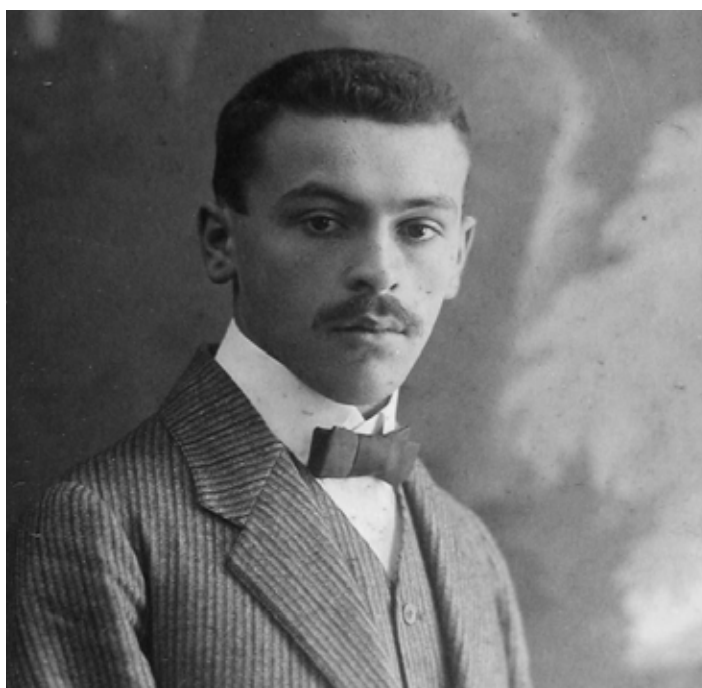
1	Knjižnica Celje – premiera	2. 3. 1990
2	Kulturni dom Vojnik	8. 3. 1990
3	Hotel Atomske Toplice Podčetrtek	10. 3. 1990
4	Kulturni dom Dobje	18. 3. 1990
5	Dvorana pri kapucinih v Celju	25. 3. 1990
6	Kulturni dom v Bazovici (Italija), sv. Misijon v fari Bazovica	1. 4. 1990
7	Kulturni dom Leše pri Ravnah na Koroškem	7. 4. 1990
8	Župnijska cerkev na Polzeli	19. 4. 1990
9	Knjižnica v Žalcu	8. 5. 1990
10	Knjižnica v Laškem	maj 1990
11	Dvorana KS Svetina	10. 6. 1990
12	Gledališče Ptuj	5. 9. 1990
13	Cerkev sv. Duha v Celju	6. 10. 1990
14	Kino Metropol	17. 12. 1990
15	Dvorana Vegrad v Velenju	8. 3. 1991

16	Osnovna šola Kompole	21. 3. 1991
17	Kulturni dom Velenje	5. 4. 1991
18	Kulturni dom v Novi Gorici	14. 9. 1991
19	Občinska dvorana v Šentjurju pri Celju	8. 11. 1991
20	Kulturni dom v Slovenskih Konjicah	21. 11. 1991
21	Kulturni dom Vransko	7. 2. 1992
22	Kulturni dom Vojnik (RTV Ljubljana)	24. 2. 1992
23	Snemanje na prostem na Svetini (RTV Ljubljana)	24. 2. 1992
24	Dom upokoencev Celje	2. 12. 1992
25	Kulturni dom v Brecljevem pri Šmarju pri Jelšah	5. 3. 1993
26	Dvorana na Teharjah	21. 3. 1993
27	Kulturni dom Šmarje pri Jelšah	28. 3. 1993
28	Knjižnica Rogaška Slatina	25. 11. 1993
29	Lutkovno gledališče Maribor	1. 3. 1994
30	Osnovna šola Štore	17. 3. 1994
31	Kulturni dom Ponikva pri Grobelnem	23. 3. 1994
32	Dvorana v hotelu Vesna v Topoliščici	7. 5. 1994
33	Dvorana II. Osnovne šole Celje	8. 3. 1995
34	Slovensko ljudsko gledališče Celje	29. 1. 1996
35	Bolnišnica Celje	24. 3. 1996
36	Glasbena šola Celje	1. 4. 1996
37	Kulturni dom v Tepanju	31. 3. 1996
38	Celjski dom Celje	20. 11. 1996
39	Dvorana na gradu Dobrovo v Goriških Brdih	23. 11. 1996
40	Emavs Maribor	10. 12. 1996
41	Kulturni dom Šmartno v Rožni dolini	9. 2. 1997
42	Radio Trst II. – snemanje za radijsko igro	22. 2. 1997
43	Cerkev sv. Jožefa v Celju	14. 10. 1997
44	Kulturni dom v Juršincih v Slovenskih goricah	22. 3. 1998
45	Kulturni dom Vojnik	22. 4. 1999
46	Strelnski dom v Mali Brezi nad Laškim	9. 5. 1999
47	Dvorana Teharje	16. 10. 1999
48	Kulturni dom Zagrad – Celje	11. 2. 2000
49	Televizija Celje – neposredni prenos	2. 8. 2002
50	Župnija na Pobrežju v Mariboru	17. 3. 2002
51	Župnija na Pobrežju v Mariboru - ponovitev	17. 3. 2002
52	Osnovna šola Rimske Toplice	26. 3. 2003
53	Almin dom na Svetini	10. 2. 2004
54	Pastoralni dan v Mariboru	4. 6. 2005

55	Za teozofsko društvo	31. 3. 2007
56	Muzej novejšje zgodovine Celje	25. 3. 2008
57	Kardinalova dvorana, Dom sv. Jožefa Celje	4. 10. 2009
58	SLG Celje v sodelovanju z Osrednjo knjižnico Celje	11. 10. 2009
59	Knjižnica Ormož	4. 12. 2009
60	Gasilski dom Hajdina	15. 1. 2010
61	Knjižnica Slovenska Bistrica	16. 3. 2010
62	Krajevna skupnost Aljažev hrib	19. 3. 2010
63	Kardinalova dvorana, Dom sv. Jožefa Celje	23. 5. 2010
64	Kulturni dom Lenart	14. 6. 2010
65	Pokrajinski muzej Celje, pod Celjskim stropom	16. 6. 2010
66	Kardinalova dvorana, Dom sv. Jožefa Celje	14. 12. 2010
67	Knjižnica Murska Sobota	17. 3. 2011
68	Knjižnica Velenje	6. 3. 2014
69	KD Komenda	15. 3. 2014
70	KD Zagrad Celje	26. 10. 2014
71	Kardinalova dvorana, Dom sv. Jožefa Celje	18. 1. 2015
72	Etnografski muzej Slovenije	12. 10. 2016
73	Slomškova dvorana na Dobrni	4. 3. 2018
74	Almina hiška v Pečovniku	11. 5. 2018
75	Almina hiška v Pečovniku	24. 8. 2019

IVAN PREGELJ: MATKOVA TINA

11. januar 1993, Osrednja knjižnica Celje; 18. marec 1994, Dvorana KS Teharje; 23. marec 1994, KD Vojnik; 15. april 1994, OŠ Petrovče; 19. april 1994, Dom upokojencev Celje; 25. marec 1999, Župnijska cerkev sv. Jožefa nad Celjem

VENEC SPOMINČIC MOŽU NA GROB

LJUBKA ŠORLI BRATUŽ

19. 3.1993, cerkev sv. Cecilije v Celju, skupaj do leta 2018 sedemintrideset izvedb, od tega devetindvajset v Sloveniji, v Italiji sedem in ena na Hrvaškem (gl. tabela II)
Uvodni nagovor: Peter Simoniti | Izvaja: Sonja Mlejnik

RADIO OGNJIŠČE

MOŠKI PEVSKI ZBOR MIRKO FILEJ, ZBOROVODJA ZDRAVKO KLANJŠČEK, CERKEV SV. CECILIJE V CELJU, 2018

SODELOVALI SO:

- organisti: Snežka Podpečan, Ciril Jagrič, Hubert Bergant, Alenka Založnik Godec, Silvan Baša, Simon Jager, Metoda Kink, Marta Strahovnik, Uroš Cej, Mirko Butkovič in Gregor Klančič;
- pevski zbori in drugi sestavi: Vokalna skupina Kompolčani, Oktet Vrtnica Nova Gorica, Moški pevski zbor Mirko Filej Gorica (Italija), Mešani pevski zbor Podgora (Italija), Moški pevski zbor Skladatelj Ivancve Šentjur, Mešani komorni zbor Emanuel, Oktet Branik, Moški pevski zbor Napev Batuje, Mešani pevski zbor Klas Groblje, Mešani pevski zbor Koral Laško, Mešani pevski zbor župnije Petrovče, Vokalna skupina Breza, Vokalna skupina Grmada, Mešani pevski zbor župnije Šturje (Ajdovščina), Župnijski mešani pevski zbor Solkan in Župnijski mešani pevski zbor Kristusa Odrešenika Nova Gorica.

Režija: Peter Simoniti

V sodelovanju s Svetovnim slovenskim kongresom

Špagnjska skupnost sv. Cecilije v Celju
 VAS TUKAJDINO TVARO NA PRIZREDOVIZU
 OB DANU STARSKO

v petek, 19. marca 1993, ob 17.30 uri
 v cerkvi pri Kapuših

NA SPOREDU BO

SONETNO DEJAVEC pesnice Kjetilke Svetli-Bonini
 "DEJAVEC SPOMANKOC MOJIM NA GRCIB"

Recitaly by Sonja Mlejnik, na glasbi jo bo
 spremljala Sonja Poljanec s glasbo
 Antonia Sebastiani Biele
 "PASACANICA"

Ustvarila skupina "Kempofoni" pod vodstvom prof. Dežice
 Sotke pa bo odela popevstala s izbranimi pesnicami.

Priznanje sta oblikovala prof. Božena Ovcin in
 Peter Simoniti.

Ustvarjajte pros!

SONJA MLEJNIK, NASTOP V BILJANI, 2005

PETER SIMONITI, NASTOP V LAŠKEM, 2014

 VABILO NA PRVO IZVEDBO RECITALA
 19. MARCA 1993 V CERKVI SV. CECILIJE V CELJU

TABELA II

1	Cerkev sv. Cecilije v Celju	19. 3. 1993
2	Cerkev sv. Jerneja v Vojniku	12. 4. 1993
3	Cerkev sv. Mihaela v Šoštanju	26. 3. 1993
4	Cerkev Marijinega vnebovzetja v Medani (Goriška Brda)	27. 3. 1993
5	Cerkev v Štandrežu pri Gorici (Italija)	6. 11. 1994
6	Cerkev sv. Filipa in Jakoba v Laporju pri Slov. Bistrici	18. 12. 1994
7	Cerkev sv. Martina na Teharjah	25. 3. 1995
8	Cerkev sv. Mihaela na Vranskem	26. 3. 1995
9	Cerkev. Sv. Jurija v Šentjurju pri Celju	8. 10. 1995
10	Cerkev Marijinega vnebovzetja v Tolminu	15. 10. 1995
11	Cerkev sv. Filipa in Jakoba na Ukvah v Kanalski dolini (Italija)	29. 9. 1996
12	Cerkev Vseh svetih na Žalah v Ljubljani	1. 12. 1996
13	Cerkev sv. Ane v Križevcih (Hrvaška)	31. 5. 1997
14	Cerkev sv. Elizabete v Slov. Gradcu	15. 11. 1997
15	Cerkev sv. Duha v Celju	13. 12. 1997
16	Knjižnica Laško	13. 2. 1998
17	Cerkev sv. Ivana v Trstu (Italija)	8. 3. 1998
18	Cerkev sv. Jožefa v Celju	1. 5. 1998
19	Cerkev sv. Ivana v Gorici (Italija)	3. 5. 1998
20	Cerkev sv. Roka v Nabrežini (Italija)	7. 11. 1999

21	Cerkev sv. Janeza Krstnika v Kočevski Reki	14. 11. 1999
22	Cerkev sv. Jurija v Mirnu pri Gorici	5. 11. 2000
23	Cerkev sv. Filipa in Jakoba v Batujah pri Ajdovščini	8. 4. 2003
24	Frančiškanski samostan Kostanjevica nad Novo Gorico	10. 3. 2002
25	Cerkev sv. Mihaela v Biljani	15. 4. 2005
26	Kulturni dom Lojzeta Bratuža v Gorici	23. 2. 2007
27	Cerkev sv. Jurija v Slovenskih Konjicah	13. 5. 2010
28	Cerkev. sv. Jožefa v Celju	1. 10. 2010
29	Cerkev sv. Danijela v Celju	23. 3. 2013
30	Bazilika Matere Božje v Petrovčah	13. 4. 2014
31	Cerkev sv. Martina v Laškem	21. 3. 2014
32	Cerkev. sv. Jožefa v Celju	6. 4. 2014
33	Cerkev Kristusa Odrešenika v Novi Gorici	2. 4. 2017
34	Cerkev Marije Pomočnice v Jazbinah (Italija)	29. 10. 2017
35	Cerkev sv. Cecilije v Celju	8. 4. 2018
36	Cerkev sv. Ivana v Gorici (Italija)	13. 5. 2018
37	Cerkev Srca Jezusovega na Taboru, Ljubljana	12. 4. 2019

BORIS PAPLER, BOGOMIR VERAS: **DIVJE SVINJE**

11. november 1994, dvorana KS Teharje, od 1994 do 1997 skupaj 9 izvedb

Igrali: Peter Simoniti, Lada Ščurek, Mira Furlan in Janko Novak

Režija: Peter Simoniti

POLJSKA LIRIKA, OSREDNJA KNJIŽNICA CELJE, 16. FEBRUAR 1995

POLJSKA LIRIKA

16. februar 1995, Osrednja knjižnica Celje; 16. maj 1995, dvorana Doma II. slovenskega tabora Žalec; 14. maj 1996, Celjska Mohorjeva družba Celje

Interpreti: Ljudmila Conradi, Mira Furlan, Jadwiga Hajewska-Kosi, Srečko Maček, Sonja Mlejn, Peter Simoniti, Lada Ščurek in Jani Turnšek
Glasbena šola Celje

Izbor besedil in vezno besedilo: Božena Orožen, prof.

Scena: Božidar Ščurek

Tehnična podpora: Martin Hodnik

Režija: Peter Simoniti

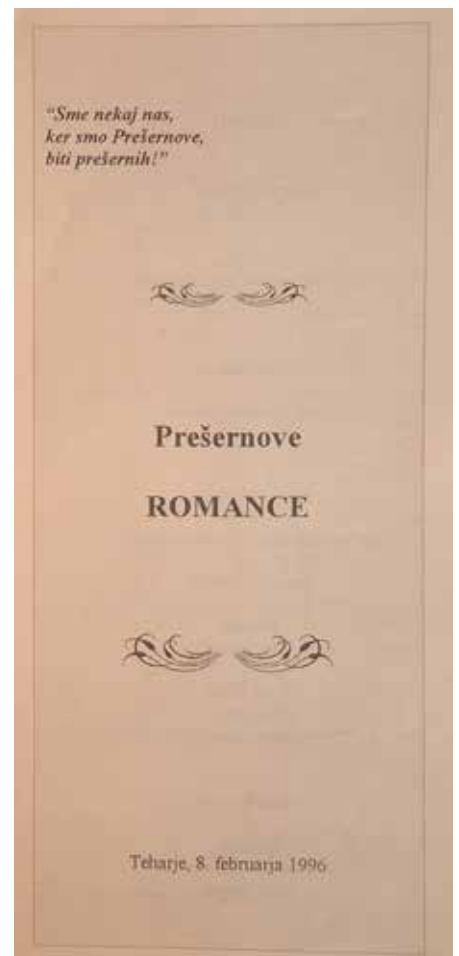
PREŠERNOVE ROMANCE

29. november 1995, Salon moderne likovne umetnosti Celje; 8. februar 1996, Dvorana KS Teharje; 9. februar 1996, Dvorana hotela Atomske Toplice v Podčetrtku; 8. marec 1996, II. OŠ Celje; 2. december 1996, Knjižnica Žalec; 5. februar 1997, Dvorana Svetovnega slovenskega kongresa v Ljubljani; 30. november 2000, Kulturni dom v Rogatcu; 9. december 2000, Pavlova hiša v Potrni (Avstrija)

Interpreti: Ljudmila Conradi, Mira Furlan, Sonja Mlejn, Lada Ščurek, Toni Kralj, Peter Simoniti in Jani Turnšek
Cerkveni pevski zbor Teharje pod vodstvom Antona Godca
Alenka Založnik, prof., klavir

Izbor besedil in vezno besedilo: Božena Orožen, prof.

Likovna pomoč: Božidar Ščurek

PREŠERNOVE ROMANCE, DVORANA KS TEHARJE, 8. FEBRUAR 1996

VEČER TREH PESNIC: BOLGARKE J. BAGRJANE IN RUSINJ A. AHMATOVE IN M. CVETAJEVE

21. oktober 1996, Galerija Keleia, Muzej novejšje zgodovine Celje, v organizaciji Osrednje knjižnice Celje

Interpreti: Ljudmila Conradi, Mira Furlan, Sonja Mlejn, Peter Simoniti, Lada Ščurek

Izbor besedil in vezno besedilo: Božena Orožen, prof.

Režija: Peter Simoniti

V MOJEM SRCU JE MATERINA PODOBA

21. marec 1997, Narodni dom Celje

Interpreti: Ljudmila Conradi, Mira Furlan, Peter Simoniti, Lada Ščurek in Jani Turnšek

Mešani komorni zbor Emanuel pod vodstvom Bernarde Kink

Plesna skupina Akt Harlekin pod vodstvom Ane Vovk - Pezdir

Napovedovalka: Silva Železnik

Režija: Peter Simoniti

ANALFABET

BRANISLAV NUŠIČ

10. maj 1997, Dom upokojencev Celje

Igrano od 1997 do 2009, skupaj 19 predstav

Maska: Vinko Tajnšek

Odrski mojster: Janko Novak, Dragiša Djordjević

Režija: Peter Simoniti

Okrajni načelnik: Peter Simoniti

Miko, okrajni uradnik: Janko Novak

Sveta, okrajni uradnik: Srečko Maček

Načelnikova žena: Milka Conradi, Zdenka Pap

Mara, načelnikova svakinja: Lada Ščurek, Zdenka Pap

LJUBKA ŠORLI BRATUŽ: NEIZPOVEDANA LJUBEZEN

21. marec 1998, Dvorana KS Teharje; 25. marec 1998, Narodni dom v Celju; 2. april 2000, Šentrupert nad Laškim

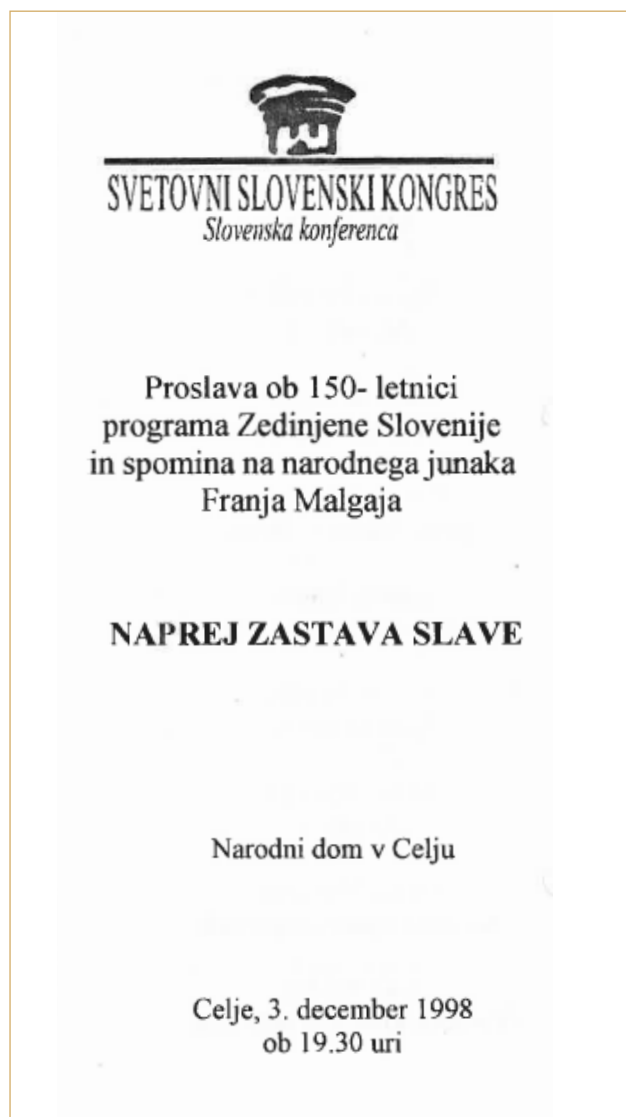
Interpretacija: Lada Ščurek

Celjski godalni kvartet pod vodstvom Nenada Firšta.

Režija: Peter Simoniti

DOPRSNI KIP LJUBKE ŠORLI V NOVI GORICI, VIR: WWW.KAMRA.SI

NAPREJ ZASTAVE SLAVE: OB 150-LETNICI PROGRAMA ZEDINJENE SLOVENIJE

3. december 1998, Narodni dom Celje

Interpreti: Janja Bračko, Ljudmila Conradi, Sonja Mlejnik, Matej Pirnat, Peter Simoniti in Janez Turnšek

Celjsko pevsko društvo pod vodstvom Edvarda Goršiča, prof. Peter Napret, citre

Vezno besedilo: Matej Pirnat

Scena: Irena Božnik

Režija: Peter Simoniti

LETA NIČ, EN DAN POTEM

ZORKO SIMČIČ

16. januar 1999, dvorana KS Teharje, skupaj 100 izvedb
(gl. tabelo III)

Vloge:

Mlada Judinja Debora: Mirjana Kelavič, Neja Petek, Lidija Šega Mikic,
Barbara Oprčkal, Urška Jagrič, Saraja Hribernik
Lameh, njen mož: Matej Pirnat, Sebastijan Vovk, Žiga Bedrač,
Andrej Hribernik
Noema, njena mati: Ljudmila Conradi
Marija: Mojca Kranjc, Marjetica Toplak, Jelka Pečnik, Barbara
Kramer, Maja Marič, Sandra Jazbec, Mirjana Bobnar in Ana Klincov
Jožef: Peter Simoniti, Jani Turnšek, Srečko Maček, Lovro Tacol

Glasba: Peter Napret

Lektorica: Ljudmila Conradi

Scena: Žiga Bedrač

Tehnična podpora: Janko Novak, Dragiša Djordjević

Režija: Peter Simoniti

LJUBITELJSKO
GLEDALIŠČE
TEHARJE CELJE

ZORKO SIMČIČ
LETA NIČ,
EN DAN
POTEM
odrešenjsko sporočilo
božične noči

RADIO OGNJIŠČE

ZORKO SIMČIČ: LETA NIČ, EN DAN POTEK, DOM SV. JOŽEFA CELJE, 2009

ZORKO SIMČIČ: LETA NIČ, EN DAN POTEK, DOM SV. JOŽEFA CELJE, 2019

SPOMINI

Decembra leta 1996 je naše gledališče v okviru Svetovnega slovenskega kongresa v cerkvi sv. Križa na Žalah v Ljubljani pripravilo recital sonetnega venca "Venec spominčic možu na grob" pesnice Ljubke Šorli Bratuž, žene Lojzeta Bratuža, organista, učitelja, glasbenika in narodnega mučenca. Recital smo izvedli: naše gledališče, Moški pevski zbor Mirko Filej iz Gorice in znani organist profesor Hubert Bergant.

Po končani prireditvi smo se nastopajoči in mnogi obiskovalci zbrali v župnijski dvorani na skupno druženje. Ko sem se pogovarjal s pevci, je k meni pristopil gospod Zorko Simčič, me srčno pozdravil in vzkliknil: "Hvala, hvala, gospod Simoniti, bilo je čudovito. Bil sem v nebesih! Rad bi se Vam še posebej zahvalil, jutri Vam bom poslal dramico, ki je še v tipkopisu, nosi pa naslov "Leta nič, en dan potem". Prepričan sem, da Vam bo všeč in da jo boste uprizorili."

Nad njegovimi besedami sem bil presenečen, a tudi vesel. Po dveh dneh sem dramico prejel, jo prebral in sklenil, da jo bomo uprizorili.

Hvala spoštovani gospod Zorko Simčič, ker ste verjeli, da bom to tudi storil.

Peter Simoniti

PRIPRAVI MU ŽIVLJENJE

Ko iščeš motiv in osnovno idejo Simčičeve enodejanke *Leta nič, en dan potem*, nenadoma odkriješ, da lahko nekaj besed pove izjemno veliko. V okviru preproste zgodbe z betlehemskega obrobja se skriva dovršena umetnina, ki z jasno, a spodbudno besedo razkriva odnose med življenjem in smrtjo, ki so značilni za sodobne evropske družbe.

Človeku je dana svobodna volja; svoboden je do te mere, da lahko odloča tudi o življenju in smrti, o svojem lastnem biti ali ne biti. Če je pri Hamletu to vprašanje zgolj refleksija v trenutku obupa, je danes o tem vprašanju moč govoriti kot o bistvenem elementu kulture smrti, ki prevladuje nad kulturo življenja. Sestavine kulture smrti so jasne; tisoči otrok, ki se jim ni dovoljeno roditi, mnoge žrtve vojn in nasilja, ostareli, ki umirajo zaradi dozdevnega usmiljenja, ljudje, ki v brezsmislu vidijo edini izhod v brezpogojnem koncu. Toda, če pri vseh ostalih oblikah lahko iščemo logične razlage in opravičila ter se sklicujemo na svobodno voljo, pa slednjega pri vprašanju splava ne moremo. Noben splav namreč ne upošteva svobodne volje zarodka. Splav tako ostaja najbolj pereča rana družbe. Če bi se strogo držali mrtve črke na papirju, potem bi svetna sfera splav označila kot uboj, kot kršenje človekovih pravic. Tistih pravic, za katere si vse meščanske stranke najbolj prizadevajo in o katerih najbolj govorijo. Pravica do odločanja ženske o lastnem telesu, kot splav imenujejo ideologi nebrzdane svobode, je velik korak nazaj v smislu obrambe človeškega življenja. Prvi del pričujočega besedila daje namreč slutiti, da splav v izraelskem svetu ni bil nekaj običajnega, še manj pozitivnega; nasprotno, življenje so cenili do te mere, da so nerodovitnost označili za kazen božjo. Ves današnji cinični posmeh in branjenje večnih resnic sta žaljiva tako za matere in žene kot za dostojanstvo slehernega; bodisi zagovornika bodisi žrtev dejanja splava.

ZORKO SIMČIČ: LETA NIČ, EN DAN POTEEM,
DOM SV. JOŽEFA CELJE, 2019

Vprašanje splava prinaša s sabo tudi moralne dileme. Zelo težko je soditi, kaj je privedlo mater do odločitve za to skrajno dejanje. Nihče tudi nima pravice obtoževati žena, ki so se poslužile splava. Toda tudi cinično posmehovanje, češ da je Bog tako ali tako vedel, kaj se bo zgodilo, in da je to pravzaprav Njegov problem, ne rešuje ničesar. Vprašanje je mnogo bolj celovito in na podoben način spregovori o njem zadnji del Simčičeve drame.

Najprej je potrebno spomniti, da je dolga stoletja veljalo, da so tako matere, ki se za to dejanje odločijo, kot otroci, ki niso smeli zažveti, nekako vnaprej izobčeni, odrinjeni stran od Boga. Vendar je papeška okrožnica *Evangelij življenja* ta pogled spremenila in poudarila celovitost problema ter pomembnost kesanja in pokore. Oče vsega usmiljenja čaka na vas, da vam v zakramentu sprave podari svoje odpuščanje in svoj mir (Janez Pavel II, *Evangelij življenja*, 99). In to sporočilo prinese v hišo Marija. Kot ženska in kot mati je še močnejši simbol sprejemanja življenja in poklanjanja materinske ljubezni. Prav tako pa je Marija močan simbol pomembnosti materinstva, kajti če ona ne bi sprejela Otroka, bi človeštvo nikoli ne spoznalo očetovstva Boga in Njegove velike ljubezni do nas. In tu se odpira tretji element drame. Ljudsko izročilo namreč pravi, da so otroci, ki so najmanj pričakovani in zaželeni, največji blagoslov svojim staršem. Avtor to pove na preprost način; otrok, ki ni bil zaželen, a se bo vendarle smel roditi, bo sodeloval pri drami odrešenja. A tudi če bi te ona pozabila, jaz te ne pozabim. Glej, na obe dlani sem te napisal. (Iz 49,15-16)

Človeška vtakanost v božji načrt je našemu razumu nedojemljiva, včasih nelogična. Toda vsakdo ima pravico, da mu ponudimo priložnost in da lahko vzida svoj kamenček v mozaik človeškega. Nobena ideologija, nobene zlagane svoboščine, noben cinizem, nobena institucija in noben interes znanosti nimajo pravice odvzeti oživljajočega duha. Moja svoboda je namreč omejena s svobodo drugega. Tudi, če je sam še ne more izraziti.

Avtor zaključuje z besedami *Mir s teboj*. Komu bodo zaželeli mir naši znanjci in kdo ga bo zaželel njim, če jim ne bomo dovolili, da se rodijo?

Predložil sem ti življenje in smrt. Izberi torej življenje, da boš živel ti in tvoj zarod! (5 Mz 30,19)

TABELA III

1	Dvorana KS Teharje – premiera	9. 1. 1999
2	Dvorana KS Teharje	19. 1. 1999
3	Dvorana KS Teharje	21. 1. 1999
4	Dvorana KS Teharje	2. 2. 1999
5	Sv. Cecilija Celje	8. 2. 1999
6	Sv. Danijel Celje	21. 2. 1999
7	KD Vojnik	27. 2. 1999
8	Sv. Jožef Celje	28. 2. 1999
9	Sv. Jakob Topolšica	14. 3. 1999
10	Šoštanj	15. 3. 1999
11	Sv. Duh Celje	19. 3. 1999
12	Sv. Cecilija Celje	20. 3. 1999
13	Dvorana KS Teharje	20. 3. 1999
14	Sv. Martin Velenje	21. 3. 1999
15	Sv. Martin Velenje - ponovitev	21. 3. 1999
16	Strelski dom v Mali Brezi nad Laškim	6. 2. 2000
17	KD Polhov Gradec	19. 3. 2000
18	KD Ponikva pri Grobelnem	26. 3. 2000
19	Dvorana KS Teharje	17. 2. 2001
20	KD Kompole	17. 3. 2001
21	KD Luče	25. 3. 2001
22	Sv. Cecilija Celje	31. 3. 2001
23	Razbor pod Lisco	2. 12. 2001
24	Župnija na Pobrežju v Mariboru	12. 1. 2002
25	Župnija na Pobrežju v Mariboru - ponovitev	12. 1. 2002
26	KD Črnuče	26. 1. 2002
27	Dvorana KS Teharje	27. 6. 2003
28	Dom upokojencev Celje	20. 12. 2003
29	Celjski dom Celje	21. 12. 2003
30	KD Podbočje na Dolenjskem	10. 1. 2004
31	KD Ljubečna	11. 1. 2004
32	KD Vrh nad Laškim	18. 1. 2004
33	KD Nova Cerkev	25. 1. 2004
34	Kino dvorana na Dobrni	8. 2. 2004
35	KD Lovrenc na Pohorju	15. 2. 2004
36	Osnovna šola Ribnica na Pohorju	12. 3. 2004
37	Škofijska gimnazija v Šentvidu pri Ljubljani	9. 12. 2004

38	Škofijska gimnazija v Šentvidu pri Ljubljani - ponovitev	9. 12. 2004
39	Založba Družina	9. 12. 2004
40	Cerkev v Zrečah	19. 12. 2004
41	Veroučna učilnica v Oplotnici	19. 12. 2004
42	Sv. Danijel Celje – izvedeno v Glasbeni šoli Celje	15. 1. 2005
43	Dvorana KS Teharje	27. 1. 2006
44	Župnija Blaženi A. M. Slomšek	2. 2. 2006
45	KD Šmartno v Rožni dolini	12. 3. 2006
46	Dvorana KS Teharje - Univerza za 3. življenjsko obdobje OKC	10. 4. 2006
47	Dvorana KS Teharje	18. 3. 2007
48	Dvorana KS Teharje - ponovitev	18. 3. 2007
49	Dvorana KUD Medana	24. 3. 2007
50	Dvorana KS Teharje	10. 5. 2007
51	Dvorana KS Teharje	14. 5. 2007
52	KD Vojnik	1. 12. 2007
53	Celjski dom	7. 12. 2007
54	KS Nova vas v Mariboru	12. 1. 2008
55	KD Rače	28. 3. 2008
56	KD Slovenske Konjice	14. 12. 2008
57	Kulturni dom Šmiklavž (Laziše nad Laškim)	18. 1. 2009
58	Kardinalova dvorana, Dom sv. Jožefa Celje	31. 1. 2009
59	Krajevna skupnost Svetina	22. 3. 2009
60	Kardinalova dvorana, Dom sv. Jožefa Celje	13. 12. 2009
61	Kardinalova dvorana, Dom sv. Jožefa Celje - ponovitev	13. 12. 2009
62	KD Tinje (Avstrija)	16. 1. 2010
63	KD Jurovski Dol	20. 2. 2010
64	Župnija Dobje pri Planini	20. 3. 2010
65	Voličina – Sv. Rupert – Zavrh	27. 3. 2010
66	Kulturni dom Šmarje	25. 3. 2011
67	Anina hiša v Preboldu	26. 12. 2011
68	Kulturni dom Bistrica ob Sotli	7. 1. 2012
69	Škofijska gimnazija v Šentvidu pri Ljubljani	11. 1. 2012
70	Škofijska gimnazija v Šentvidu pri Ljubljani - ponovitev	11. 1. 2012
71	Škofijska gimnazija v Šentvidu pri Ljubljani - ponovitev	11. 1. 2012
72	Dvorana KS Teharje	3. 2. 2012
73	Župnija Vič Ljubljana	2. 3. 2012
74	KD Komenda	3. 3. 2012
75	Sv. Danijel Celje	23. 3. 2012
76	Dvorana Hmeljarskega doma v Petrovčah	6. 1. 2013

77	Škofijska gimnazija Maribor	7. 3. 2013
78	KD Mozirje	22. 3. 2014
79	Kardinalova dvorana, Dom sv. Jožefa Celje	11. 1. 2015
80	KD Nova Cerkev	25. 1. 2015
81	Škofijska gimnazija Vipava	26. 1. 2015
82	Župnišče Laško	31. 1. 2015
83	Dom krajanov Tabor	15. 3. 2015
84	Duhovno središče sv. Jožef LJ – Svetopisemski maraton	14. 10. 2015
85	KD Loka pri Zidanem Mostu	19. 3. 1916
86	Sv. Danijel Celje	9. 4. 2016
87	Kardinalova dvorana, Dom sv. Jožefa Celje - Karitas	14. 12. 2016
88	KD Gornji Grad	7. 1. 2017
89	Elizabetin dom Slovenj Gradec	14. 1. 2017
90	Kardinalova dvorana, Dom sv. Jožefa Celje	28. 1. 2017
91	Slomškova dvorana Maribor	2. 2. 2017
92	Sv. Danijel Celje	13. 1. 2018
93	Cerkev sv. Marije Trbovlje	27. 1. 2018
94	Kardinalova dvorana, Dom sv. Jožefa Celje - Karitas	8. 3. 2018
95	Kardinalova dvorana, Dom sv. Jožefa Celje - Katehetski tečaj	18. 3. 2018
96	Škofja Loka, župnija Stara Loka	24. 3. 2018
97	Škofja Loka, župnija Stara Loka in Družinska akademija	16. 3. 2019
98	Karitas Vransko	6. 4. 2019
99	Župnija Ponikva pri Grobelnem	7. 4. 2019
100	Kardinalova dvorana, Dom sv. Jožefa Celje	28. 12. 2019

Igralske zasedbe 1999-2019:

1999-2000

Mlada Judinja Debora: Mirjana Kelavič
Lameh, njen mož: Matej Pirnat
Noema, njena mati: Ljudmila Conradi
Marija: Mojca Kranjc
Jožef: Peter Simoniti

2000-2002

Mlada Judinja Debora: Neja Petek
Lameh, njen mož: Sebastijan Vovk
Noema, njena mati: Ljudmila Conradi
Marija: Mojca Kranjc
Jožef: Jani Turnšek

2002-2006

Mlada Judinja Debora: Mirjana Kelavič, Lidija Šega Mikic
Lameh, njen mož: Sebastijan Vovk, Žiga Bedrač
Noema, njena mati: Ljudmila Conradi
Marija: Mojca Kranjc, Marjetica Toplak
Jožef: Jani Turnšek, Peter Simoniti

2007-2019

Mlada Judinja Debora: Urška Jagrič, Barbara Oprčkal in Saraja Hribernik (por. Špec)
Lameh, njen mož: Andrej Hribernik
Noema, njena mati: Ljudmila Conradi
Marija: Maja Marič, Barbara Kramer, Maja Marič, Sandra Jazbec, Mirjana Bobnar in Ana Klincov
Jožef: Peter Simoniti, Srečko Maček, Lovro Tacol

Odrski mojster

1999-2000: Janko Novak

2000-2019: Dragiša Djordjević

Pokrovitelji predstave: Celjska Mohorjeva družba, Založba Družina in Radio Ognjišče

PUŠKINOV VEČER

29. november 1999, Glasbena šola Celje

Interpreti: Peter Simoniti, Lada Ščurek, Sonja Mlejnik, Jani Turnšek, Milka Conradi, Anica Milanović in Jernej Zupanc
Vokalna skupina Kmpolčani pod umetniškim vodstvom Dragice Žvar, prof.

Glasbena šola Celje

Izbor besedil in vezno besedilo: Božena Orožen, prof.

Režija: Peter Simoniti

Organizator: Osrednja knjižnica Celje

V MOJEM SRCU JE MATERINA PODOBA

25. marec 2000, dvorana KS Teharje

Interpreti: Ljudmila Conradi, Mojca Krajnc, Sonja Mlejnik, Peter Simoniti, Lada Ščurek

Gostja in avtorica nekaterih besedil: Ivanka Godec

Vezno besedilo: Lada Ščurek

Izbor besedil in glasbe: Peter Simoniti

Režija: Peter Simoniti

PREŠEREN IN NJEGOVI SLOVANSKI PESNIŠKI SODOBNIKI

16. november 2000, Glasbena šola Celje

Interpreti: Jani Turnšek, Ljudmila Conradi, Sonja Mlejnik, Lada Ščurek, Peter Simoniti in Srečko Maček

V glasbenem delu so sodelovali dijaki Glasbene šole Celje.

Povezovalka prireditve: Neja Petek

Izbor besedil, uvodno in vezno besedilo: Božena Orožen, prof.

Režija: Peter Simoniti

OB 200-LETNICI ROJSTVA ANTONA MARTINA SLOMŠKA IN FRANCETA PREŠERNA

4. december 2000, Narodni dom Celje; 27. februar 2001, Šentrupert nad Laškim

JOSIP MURN ALEKSANDROV

23. oktober 2001, Osrednja knjižnica Celje; 20. oktober 2001, TV Celje

ALOJZ GRADNIK: HARFA V VETRU

28. oktober 2001, Osrednja knjižnica Celje; 1. februar 2002, TV Celje; 3. februar 2003, dvorana KS Teharje; 23. marec 2003,

Osrednja knjižnica Celje; 22. november 2003, Grad Dobrovo, Goriška Brda; 26. marec 2004, Lutkovno gledališče Maribor

Interpreti: Mateja Ajdnik Korošec, Ljudmila Conradi, Srečko Maček, Anica Milanović, Sonja Mlejnik, Peter Simoniti in Jani Turnšek
Ana Železnik, harfa

Izbor besedil in vezno besedilo: Božena Orožen, prof.

Scena in luč: Dragiša Djordjević

Režija: Peter Simoniti

BRANISLAV NUŠIČ: GUMB

24. maj 2002, dvorana KS Teharje; 28. oktober 2002, dvorana KS Teharje; 20. december 2003, Hotel Merx (za Ekonomsko šolo Celje); 20. december 2003, Hotel Merx (za I. OŠ Celje); 19. junij 2004, MČ Savinja; 8. marec 2005, Hotel Evropa

Vloge:

Mož: Srečko Maček

Žena: Zdenka Pap

Tast: Peter Simoniti

Tašča: Ljudmila Conradi

Sobarica: Jerneja Kompan

Maska: Vinko Tajnšek

Odrski mojster: Dragiša Djordjević

Režija: Peter Simoniti

BRANISLAV NUŠIČ: AVTOBIOGRAFIJA – ODLOMKI

24. maj 2002, dvorana KS Teharje; 28. oktober 2002, dvorana KS Teharje; 20. december 2003, Hotel Merx (za Ekonomsko šolo Celje); 20. december 2003, Hotel Merx (za I. OŠ Celje); 19. junij 2004, MČ Savinja; 8. marec 2005, Hotel Evropa

Igral: Peter Simoniti

Režija: Peter Simoniti

DOPRŠNI KIP ALOJZA GRADNIKA V NOVI GORICI, VIR: WWW.KAMRA.SI

RECITAL PESMI AVGUSTA PAVLA

15. november 2002, Pavlova hiša v Potrni (Avstrija)

AVGUST PAVEL (1886-1946), VIR: WWW.KAMRA.SI

BOGAT SEM KAKOR TIHI GLAS PIŠČALI

FRANCE BALANTIČ

RECITAL POEZIJE

2. december 2003, Glasbena šola Celje; 27. januar 2004, Knjižnica Kamnik; 15. april 2004, Založba Družina Ljubljana;
20. april 2004, Slomškova dvorana Maribor

*Kri žgoča v srcu je kričala,
da mogel rasti bi, cveteti!
Zvezde so med cvetjem se utrinjale,
jaz bil sem beli cvet med cveti.*

France Balantič: Fragmenti

OSREDNJA KNJIŽNICA
Celje

Glasbena šola Celje

TIHI GLAS PIŠČALI

POEZIJA PESNIKA
FRANCETA BALANTIČA

V TOREK,
2. DECEMBRA 2003, OB 19. URI
V DVORANI GLASBENE ŠOLE CELJE

BOGAT SEM KAKOR TIHI GLAS PIŠČALI, GLASBENA ŠOLA CELJE, 2. DECEMBER 2003

Interpreti: Mateja Ajdnik Korošec, Žiga Bedrač, Ljudmila Conradi, Mira Furlan, Tomaž Kastelic, Jerneja Kompan, Mojca Krajnc, Melvin Majcen, Srečko Maček, Anica Milanović, Sonja Mlejn, Peter Simoniti in Jurij Štokovnik, Luka Železnik, flavta

Izbor Balantičeve poezije ter vezno besedilo: Božena Orožen, prof.

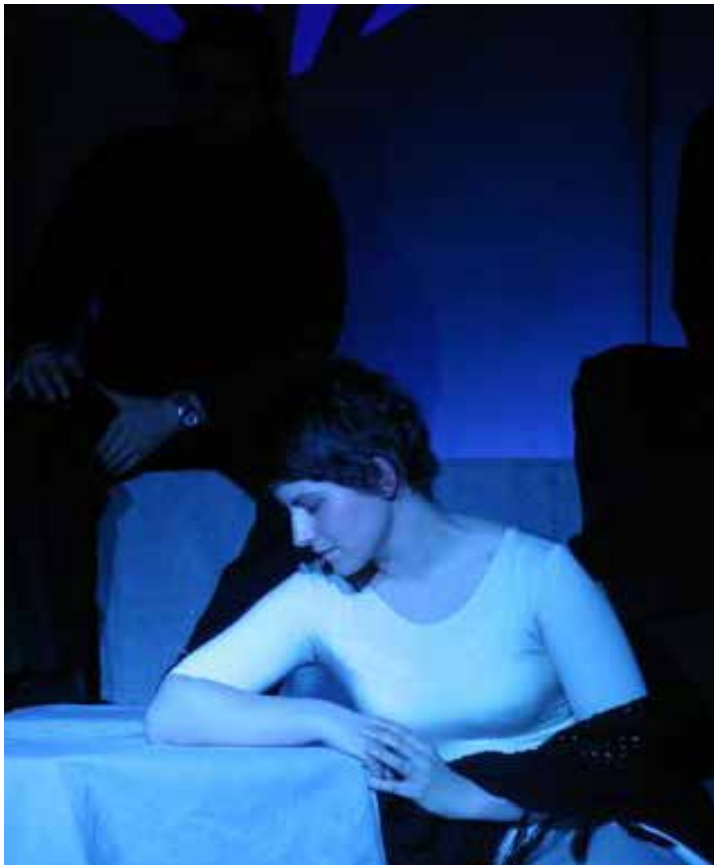
Izbor glasbe: Luka Železnik

Osvetljevalec: Dragiša Djordjević

Scena: Žiga Bedrač

Režija: Peter Simoniti

* Pri prvi izvedbi recitala so sodelovali učenci Glasbene šole Celje.

BOGAT SEM KAKOR TIHI GLAS PIŠČALI, KNJIŽNICA KAMNIK, 27. JANUAR 2004

RECITAL PESMI ALOISA HERGOUTA

30. april 2004, Pavlova hiša v Potrni (Avstrija)

RECITAL PESMI ALOISA HERGOUTA, PAVLOVA HIŠA V POTRNI (AVSTRIJA), 30. APRIL 2004

MOJA PESEM JE MOJ OBRAZ: POEZIJA PESNIKA SREČKA KOSOVELA

23. januar 2005, Osrednja knjižnica Celje

Interpreti: Mateja Ajdnik Korošec, Žiga Bedrač, Ljudmila Conradi, Mira Furlan, Jerneja Kompan, Manca Kragelj, Sonja Mlejnik, Peter Simoniti Lada Ščurek, Jurij Štokovnik in Jani Turnšek

Vokalna skupina Kompolčani, umetniška vodja mag. Dragica Žvar

Izbor besedil in vezno besedilo: Božena Orožen, prof., in Peter Simoniti

Izbor glasbe: Barbara Komadina in mag. Dragica Žvar

Tehnična podpora: Dragiša Djordjević

Režija: Peter Simoniti

TA LJUBEZEN JE PROSTA KAKOR PESEM

RABINDRANATH TAGORE

6. december 2005, Glasbena šola Celje; 8. februar 2006, KD Rogatec; 11. februar 2006, Knjižnica Laško; 24. maj 2006, Celjska Mohorjeva družba, Celje; 5. februar 2007, Knjižnica Ormož; 23. april 2007, Knjižnica Brežice; 14. junij 2007, Knjižnica Ivana Potrča Ptuj; 25. julij 2007, Vodni stop (Poletje v Celju); 25. oktober 2007, Medobčinsko društvo slepih in slabovidnih Maribor; 25. november 2007, Grad Dobrovo, Goriška Brda; 5. junij 2009, Knjižnica Ravne na Koroškem

Interpreti: Ljudmila Conradi, Jerneja Kompan, Metka Krajnc, Anica Milanović, Sonja Mlejnik, Srečko Maček in Peter Simoniti (Andrej Hribernik)

Plesna skupina Balem, vodja Lorena Hus, plesalke: Tamara Kokal, Ana Kovačič, Barbara Mestinšek in Doris Vrečko

Izbor poezije ter vezno besedilo: Božena Orožen, prof., in Peter Simoniti

Izbor glasbe: mag. Lorena Hus

Scena: Dragiša Djordjević

Kostumografija in maska: mag. Lorena Hus

Luč in zvok: Dragiša Djordjević

Režija: Peter Simoniti

»Z GREGORČIČEM V SLOVENSKEM JUBILEJNEM LETU 1991-2006«: OB 100-LETNICI SMRTI SIMONA GREGORČIČA

22. november 2006, Narodni dom Celje

Interpreti: Žiga Bedrač, Ljudmila Conradi, Srečko Maček, Melvin Majcen, Anica Milanović, Sonja Mlejnik, Peter Simoniti
Komorni zbor sv. Jožefa, zborovodja Simon Jager
Mešani pevski zbor Cetis Celje, zborovodja Vlasta Plavčak
Ratej

Godalni kvartet Ad libitum

Izbor poezije in vezno besedilo: prof. dr. Lojzka Bratuž, Božena Orožen, prof., in Peter Simoniti

Scena: Žiga Bedrač

Režija: Peter Simoniti

Organizatorica dogodka: Celjska Mohorjeva družba (Mohorski večer)

Z GREGORČIČEM V SLOVENSKEM JUBILEJNEM LETU, NARODNI DOM CELJE, 22. NOVEMBER 2006

LJUBITELJSKO GLEDALIŠČE TEHARJE
VOKALNA SKUPINA »IN SPIRITU«

ANTON NOVAČAN: V SVOJEM SRCU SEM GA NAŠEL, KD TRNOVLJE, 11. OKTOBER 2007

V SVOJEM SRCU SEM GA NAŠEL: RECITAL POEZIJE ANTONA NOVAČANA OB 120-LETNICI ROJSTVA

11. oktober 2007, KD Trnovlje, XV. Novačanova gledališka srečanja; 9. november 2007, Kulturni dom Vojnik
Interpreti: Ljudmila Conradi, Andrej Hribernik, Metka Krajnc, Sonja Mlejnik, Srečko Maček in Peter Simoniti
Vokalna skupina »In spiritu«, umetniški vodja Tomaž Marčič
Izbor poezije ter vezno besedilo: Božena Orožen, prof., in Peter Simoniti

Izbor pesmi: Tomaž Marčič

Oblikovanje scene in celostne podobe recitala: Žiga Bedrač in Srečko Maček

Tehnična podpora: Dragiša Djordjević

Režija: Peter Simoniti

KUJ ME, ŽIVLJENJE, KUJI!: RECITAL ŽUPANČIČEVE POEZIJE OB 130-LETNICI ROJSTVA

23. januar 2008, Narodni dom Celje; 11. februar 2008, dvorana KS Teharje*

Interpreti: Sonja Mlejnik, Srečko Maček, Andrej Hribernik, Metka Krajnc, Marija Lipovšek Schuller, Maša Bedrač, Žiga Bedrač in Ljudmila Conradi

Vokalna skupina Vodomoke pod vodstvom umetniške vodje Jožice Soko

Majda Fišer, prof., klavir

Celjska folklorna skupina pod vodstvom Mihe Gubenška

Glasbeniki: Dušan Suhadolčan – harmonika, Mitja Ocvirk – bugarija, Mitja Vodusek – kontrabas

Uvodna beseda in izbor Župančičevih pesmi: Božena Orožen, prof.

Tehnična podpora: Dragiša Djordjević

Scena: Žiga Bedrač

Režija: Ljudmila Conradi

*Sodelovali ljudski pevci z Ostrožnega pod vodstvom Franje Jazbinšek

DOBRA SEJMENA ZA SEBO PUSTIMO: AKADEMIJA OB 500-LETNICI ROJSTVA PRIMOŽA TRUBARJA (1508-1586)

2. december 2008, Narodni dom Celje

Interpreti: Andrej Hribernik, Sonja Mlejnik, Kristian Koželj, Ljudmila Conradi in Peter Simoniti

Mešani pevski zbor Orfej Celje, zborovodja Tomaž Marčič

Vokalna skupina Kompolčani, umetniška vodja: dr. Dragica Žvar

Godalni kvartet Musica Camerata (Glasbena šola Celje)

Izbor besedil: Božena Orožen, prof.

Izbor pesmi: Tomaž Marčič in dr. Dragica Žvar

Oblikovanje scene in celostne podobe: Žiga Bedrač

Tehnična podpora: Dragiša Djordjević

Koordinator prireditve: Srečko Maček

Režija: Peter Simoniti

Organizatorja: Osrednja knjižnica Celje in Ljubiteljsko gledališče Teharje

PRIMOŽ TRUBAR: DOBRA SEJMENA ZA SEBO PUSTIMO, NARODNI DOM CELJE,
2. DECEMBER 2008

ANTON PAVLOVIČ ČEHOV: **SNUBAČ**

16. julij 2008, Vodni stolp, Poletje v Celju

Vloge:

Stepan Stepanovič Čubukov, posestnik: Peter Simoniti

Natalija Stepanovna, hči: Lada Ščurek

Ivan Vasiljič Lomov, sosed Čubukova: Žiga Bedrač

Lektorica in napovedovalka: Ljudmila Conradi

Tehnična podpora: Dragiša Djordjević

Režija: Peter Simoniti

ANTON PAVLOVIČ ČEHOV: SNUBAČ, VODNI STOLP, CELJE, 16. JULIJ 2008

KAJ SLOVENCİ TERJAMO?: **SODELOVANJE NA AKADEMIJI OB 200-LETNICI ROJSTVA MATIJE MAJARJA ZILJSKEGA**

20. maj 2009, Kardinalova dvorana, Dom sv. Jožefa Celje

Interpreti: Sonja Mlejnik, Ljudmila Conradi, Andrej Hribernik, Jože Planinšek, Peter Simoniti, Srečko Maček

Moški komorni zbor Celje, dirigent David Preložnik

Izbor pesmi: Božena Orožen, prof., in Peter Simoniti

Izbor glasbenega programa: David Preložnik

Tehnična podpora: Dragiša Djordjević, Miha Lokovšek

Koordinator dogodka: Jure Levart

Režija: Peter Simoniti

Organizatorji: Dom sv. Jožefa, Slovenski svetovni kongres, Celjska Mohorjeva družba, Mestna občina Celje

PREŠERNOVE ROMANCE

7. februar 2010, Kardinalova dvorana, Dom sv. Jožefa Celje

Interpreti: Sonja Mlejnik, Ljudmila Conradi, Andrej Hribernik, Miha Lokovšek, Jože Planinšek, Lada Ščurek, Urban Šajn, Rok Lokovšek, Anica Milanović, Peter Simoniti

Vokalna skupina Kompolčani, umetniška vodja Dragica Žvar
Petra Hribernik, citre

Izbor pesmi, uvodno in vezno besedilo: Božena Orožen, prof.

Tehnična podpora: Dragiša Djordjević

Režija: Peter Simoniti

NAPREJ ZASTAVE SLAVE: SODELOVANJE NA SVEČANI AKADEMIJI OB 200-LETNICI PRVE UPORABE IMENA SLOVENIJA

24. marec 2010, Kardinalova dvorana, Dom sv. Jožefa Celje

Čitalniški utrip (**režija:** Peter Simoniti)

Organizatorja: Celjska Mohorjeva družba in Dom sv. Jožefa Celje

DREVO V SLOVENSKI POEZIJI

27. september 2010, Levstikova dvorana, Osrednja knjižnica Celje, Univerza za 3. življenjsko obdobje; 18. april 2011, Knjižnica Velenje; 20. april 2011, Knjižnica Josipa Vošnjaka Slovenska Bistrica; 1. september 2011, Zdravilišče Laško; 20. maj 2012, Kardinalova dvorana, Dom sv. Jožefa Celje (v spomin na Vesno Tacer)

Interpreti: Ljudmila Conradi, Andrej Hribernik, Srečko Maček, Anica Milanović, Sonja Mlejnik, Peter Simoniti in Urban Šajn
Harlekin – Društvo za umetnost plesa Celje, umetniška vodja Ana Vovk Pezdir, plesalke Jana Korber, Vita Vybihal, Ema Žurelj

Izbor besedil: Božena Orožen, prof., in Peter Simoniti

Uvodne besede: Božena Orožen, prof., (Metka Krajnc)

Odrski gib: Ana Vovk Pezdir

Scenografija: Vesna Tacer in Ana Vovk Pezdir

Izdelava scene: Vesna Tacer, Ana Vovk Pezdir, Rinka d.o.o. Celje, Vida Vovk Pezdir

Kostumografija: Ana Vovk Pezdir

Izbor glasbe: Ana Vovk Pezdir

Izdelava kostumov: Cvetka Fidler

Zvok, luč in postavitve scene: Dragiša Djordjević, Vesna Tacer in Kristjan Koželj

Vodja projekta: Peter Simoniti

Režija: Ana Vovk Pezdir

OB 210-LETNICI ROJSTVA ANTONA MARTINA SLOMŠKA IN FRANCETA PREŠERNA

21. november 2010, Kardinalova dvorana, Dom sv. Jožefa Celje

Sodelovali so: člani Ljubiteljskega gledališča Teharje Celje

Komorni zbor sv. Jožefa Celje, dirigent Simon Jager

Glasbena šola Celje: trio klarinetov, mentor Simon Mlakar

Tehnična podpora: Dragiša Djordjević

Režija: Peter Simoniti

AKADEMIJA OB 20. OBLETNICI SLOVENSKEGA PLEBISCITA

26. december 2010, Kardinalova dvorana, Dom sv. Jožefa Celje

Interpreti: Andrej Hribnik, Miha Lokovšek, Ljudmila Conradi, Peter Simoniti, Jože Planinšek in Kristian Koželj

Sodeloval Oktet 9, dirigent Gregor Deleja

Izbor pesmi: Peter Simoniti, Kristian Koželj

Vezno besedilo: Kristian Koželj

Tehnična podpora: Dragiša Djordjević

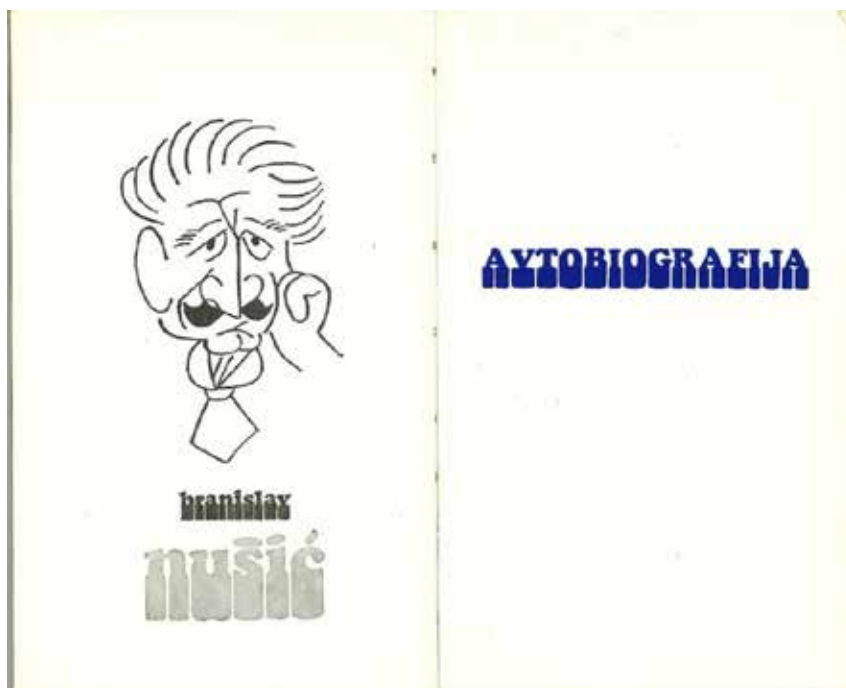
Režija: Peter Simoniti

BRANISLAV NUŠIČ: AVTOBIOGRAFIJA – ODLOMKI

16. februar 2011, KD Šoštanj

Igral: Kristian Koželj

Režija: Peter Simoniti

BRANISLAV NUŠIČ: AVTOBIOGRAFIJA, MLADINSKA KNJIGA, 1975

TA LJUBEZEN JE PROSTA KAKOR PESEM

RABINDRANATH TAGORE

16. september 2011, dvorana pod Celjskim stropom, Pokrajinski muzej Celje; 20. april 2012, dvorana pod Celjskim stropom, Pokrajinski muzej Celje

RABINDRANATH TAGORE: TA LJUBEZEN JE PROSTA KAKOR PESEM, POKRAJINSKI MUZEJ CELJE, 20. APRIL 2012

Interpreti: Ljudmila Conradi, Sandra Jazbec, Kristian Koželj, Metka Krajnc, Srečko Maček, Anica Milanović, Sonja Mlejnik in Peter Simoniti

Harlekin – Društvo za umetnost plesa Celje, umetniška vodja Ana Vovk Pezdir, plesalke Špela Jezovšek, Lucija Krpan, Blažka Klarič, Pia Marolt, Maša Radi in Hana Zupančič

Koreografija: Vida Vovk Pezdir, mentorstvo Ana Vovk Pezdir

Izbor poezije: Božena Orožen, prof., in Peter Simoniti

Uvodna beseda: Kristian Koželj

Izbor glasbe: Kristian Koželj, Vida Vovk Pezdir

Kostumografija in maska: Kristian Koželj, Vida Vovk Pezdir

Luč in zvok: Dragiša Djordjević

Asistent režije: Kristian Koželj

Režija: Peter Simoniti

ZORKO SIMČIČ: 90-LETNICA (MOHORSKI VEČER)

9. november 2011, Kardinalova dvorana, Dom sv. Jožefa Celje

Interpreti: Sonja Mlejnik, Anica Milanović, Barbara Oprčkal in Peter Simoniti

Organizator: Celjska Mohorjeva družba

PESNIK JOŽE ŠMIT

OB 90-LETNICI ROJSTVA

4. februar 2012, dvorana pristave dvorca Strmol, Rogatec; 6. februar 2012, Levstikova dvorana, Osrednja knjižnica Celje, Univerza za 3. življenjsko obdobje; 19. februar 2017, Kardinalova dvorana, Dom sv. Jožefa Celje

Interpreti: Andrej Hribernik, Sonja Mlejnik, Anica Milanović, Peter Simoniti, Barbara Oprčkal, Lada Ščurek, Ljudmila Conradi in Srečko Maček

Glasbeni gost: Domen Trobiš

Izbor pesmi: Božena Orožen, prof., in Peter Simoniti

Vezno besedilo: Božena Orožen, prof.

Izbor glasbe: Peter Simoniti in Domen Trobiš

Zvok, luč in postavitve scene: Dragiša Djordjević

Režija: Peter Simoniti

VERONIKA DESENIŠKA

OTON ŽUPANČIČ

ODLOMKI IZ DRAME

10. junij 2012, Kardinalova dvorana, Dom sv. Jožef

VERONIKA DESENIŠKA, DOM SV. JOŽEFA, 10. JUNIJ 2012

Vloge:

Herman II.: Andrej Hribernik
 Friderik II.: Lovro Tacol
 Veronika v mladih letih: Barbara Oprčkal
 Veronika v ječi: Anica Milanović
 Bonaventura: Peter Simoniti
 Pravdač: Žiga Bedrač
 Jošt: Berin Šilec
 Paž: Ana Oset
 Stražar: Žarko Conradi

Vezno besedilo: Sonja Mlejnik

Scena, rekviziti in kostumografija: Peter Simoniti in Žiga Bedrač

Avtorska glasba: Ana Oset

Izbor glasbe: Simon Jager

Kostumi: Cvetka Fidler

Odrska luč in ton: Dragiša Djordjević

Režija: Anica Milanović

BESEDA BLAŽENEGA ANTONA MARTINA SLOMŠKA: OB 150-LETNICI SMRTI

24. november 2012, Kardinalova dvorana, Dom sv. Jožefa Celje

Interpreti: Andrej Hribernik, Ljudmila Conradi, Sonja Mlejnik, Ana Oset, Peter Simoniti in Lovro Tacol

Zbor zaposlenih Doma sv. Jožefa, zborovodja Primož Krt

Izbor besedil in vezno besedilo: Božena Orožen, prof., in Peter Simoniti

Izbor zapetih pesmi: Jože Planinšek

Režija: Peter Simoniti

FRANCE PREŠEREN: KDOR JIH BERE, VSAK DRUGAČE PESMI MOJE SODI - IGRANI RECITAL

1. december 2013; Kardinalova dvorana, Dom sv. Jožefa Celje

Interpreti: Andrej Hribernik, Ljudmila Conradi, Ana Klincov, Anica Milanović, Žiga Bedrač, Jure Novak in Sonja Mlejnik

Vežno besedilo: Božena Orožen, prof.

Izbor pesmi: Božena Orožen in Anica Milanović

Režija: Anica Milanović

TIHO PRIHAJA MRAK: IZBOR IZ SLOVENSKE POEZIJE

2. december 2013, Levstikova dvorana, Osrednja knjižnica Celje, Univerza za 3. življenjsko obdobje; 7. december 2014,

Kardinalova dvorana, Dom sv. Jožefa Celje; 20. februar 2015, Knjižnica Rimske Toplice [organizator Knjižnica Laško]

Interpreti: Anica Milanović, Ljudmila Conradi, Lovro Tacol, Sonja Mlejnik, Ana Klincov, Nejc Jezernik, Andrej Hribernik in Peter Simoniti

Spremna besedilo: Božena Orožen, prof.

Glasba: Aleksandar Kuzmanovski, prof., čelo

Izbor poezije: Božena Orožen, prof., in Peter Simoniti

Scena in luč: Dragiša Djordjević

Režija: Peter Simoniti

CELJE

V BESEDI IN GLASBI

7. april 2014, Barbarina dvorana, Pokrajinski muzej Celje; 12. april 2015, Kardinalova dvorana, Dom sv. Jožefa Celje; 2. december 2016, Barbarina dvorana, Pokrajinski muzej Celje; 12. april 2017, KS Aljažev Hrib; 6. april 2018, KD Pod gradom, Zagrad Celje

DRUŠTVO LJUBITELJSKO GLEDALIŠČE TEHARJE-CELJE je pričelo delovati 1993 po razpustitvi Amaterskega gledališča Zelezar Štore-Celje. Od takrat se ukvarja predvsem z recitali in s tem s predstavitvijo pesnikov svetovne in domače literature ter dramatičnih predstavitev. Predstavlja se v Sloveniji, med rojaki v Italiji, med štajerskimi Slovenci v Avstriji in na Hrvaškem. V času svojega delovanja je imelo društvo več kot štiristo nastopov. Sodelovanje s Svetovnim slovenskim kongresom, z Osrednjo knjižnico Celje, z Glasbeno šolo Celje, s Komornim zborom Emanuel Celje, s Pevskim društvom Celje, z Vokalno skupino Grmada, z oktetom Vrtnica iz Nove Gorice in z moškim pevskim zborom Mirka Fileja iz Gorice ter drugimi bogati vsebinsko in uspešnost delovanja društva. Na današnji predstavi pa je gostja pesnica, skladateljica in pevska Jana Kvas.

Izdalo Društvo Ljubiteljsko gledališče Teharje Celje. Zanj odgovarja:
 Rihard Conradi, predsednik
 Koordinacija predstav: Srečko Maček
 mail: društvo@lgtc.si
 tel: 070 647-644; april 2015

www.lgtc.si

(Foto: arhiv Doma sv. Jožef Celje)

Ljubiteljsko gledališče Teharje-Celje

(Foto: Domoznanski oddelék Osrednje knjižnice Celje)

CELJE V BESEDI IN GLASBI

Recital v počastitev praznika Mestne občine Celje
DOM SVETI JOŽEF, Kardinalova dvorana,
 nedelja, 12. april 2015, ob 16. uri

CELJE V BESEDI IN GLASBI, KARDINALOVA DVORANA, DOM SV. JOŽEFA CELJE, 12. APRIL 2015

Interpreti: Andrej Hribernik, Saraja Hribernik, Ljudmila Conradi, Anica Milanović, Sonja Mlejnik, Peter Simoniti in Lovro Tacol
 Kot gostja je nastopila Jana Kvas, pesnica, skladateljica, pevska.

Izbor besedil in vezno besedilo: Božena Orožen, prof.

Scena, ozvočenje in luč: Dragiša Djordjević

Režija: Peter Simoniti

ANALFABET

BRANISLAV NUŠIĆ

31. avgust 1914, Vodni stolp (Poletje v Celju)

©Foto: Matevz Hribernik

BRANISLAV NUŠIĆ: ANALFABET, VODNI STOLP, CELJE, 31. 8. 2014

Vloge:

Okrajni načelnik: Peter Simoniti

Miko, okrajni uradnik: Andrej Hribernik

Sveta, okrajni uradnik: Srečko Maček

Načelnikova žena: Ljudmila Conradi

Mara, načelnikova svakinja: Lada Ščurek

Sluga: Žarko Conradi

Maska: Vinko Tajnšek

Odrski mojster: Dragiša Djordjević

Foto: Valentin Steblovnik

Režija: Peter Simoniti

BRANISLAV NUŠIČ: AVTOBIOGRAFIJA – ODLOMKI

31. avgust 1914, Vodni stolp (Poletje v Celju)

Igral: Andrej Hribernik

Režija: Peter Simoniti

PO POTEH KSAVERJA MEŠKA: OB 140-LETNICI PISATELJEVEGA ROJSTVA IN 50-LETNICI SMRTI

23. oktober 2014, Levstikova dvorana, Osrednja knjižnica Celje, Univerza za 3. življenjsko obdobje; 28. oktober 2014, Knjižnica Ksaverja Meška Slovenj Gradec

Interpreti: Alenka Tacol, Andrej Hribernik, Peter Simoniti, Sonja Mlejnik in Ljudmila Conradi

Glasba: Kvartet Grmada, Moški pevski zbor Franc Ksaver Meško Sele Vrhe (28. oktober 2014)

Vezno besedilo: Božena Orožen, prof.

Izbor besedil: Božena Orožen, prof., in Peter Simoniti

Tehnična podpora: Dragiša Djordjević

Režija: Peter Simoniti

PO POTEH KSAVERJA MEŠKA, KNJIŽNICA SLOVENJ GRADEC, 28. OKTOBER 2014

TRIJE TIČKI

JAKA ŠTOKA

BURKA V DVEH DEJANJIH

30. avgust 2015, Vodni stolp, Celje; 31. januar 2016, Kardinalova dvorana, Dom sv. Jožefa Celje; 10. maj 2016, KS Aljažev Hrib (v spomin Vinku Tajnšku)

JAKA ŠTOKA: TRIJE TIČKI, VODNI STOLP, CELJE, 30. AVGUST 2015

Vloge:

Gostilničar Jarem: Rihard Conradi Žarko
 Gostilničarjeva žena Špela: Ljudmila Conradi
 Krojač Nace Iglač: Srečko Maček
 Urar Pavle Zajec: Lovro Tacol
 Piskrovez Jožko Štrmencelj: Andrej Hribernik
 Sodnik: Peter Simoniti
 Sodni sluga Peter: Marko Reberšek

Kostumografija: Cvetka Fidler

Šepetalka: Sonja Mlejnik

Masker in lasuljar: Vinko Tajnšek

Lektorica: Ljudmila Conradi

Tehnična podpora: Dragiša Djordjević

Foto: Valentin Steblovnik

Režija: Peter Simoniti

Pomočnik režije: Andrej Hribernik

PESNICI VIDA JERAJ IN LILI NOVY

23. november 2015, Levstikova dvorana, Osrednja knjižnica Celje, Univerza za 3. življenjsko obdobje

Interpretki: Sonja Mlejnik in Anica Milanović

Branje veznega besedila: Alenka Tacol in Ljudmila Conradi

Izbor besedil in vezno besedilo: Božena Orožen, prof.

Tehnična podpora: Dragiša Djordjević

Režija: Peter Simoniti

MOČNA KAKOR SMRT JE LJUBEZEN

22. december 2015, Barbarina dvorana, Pokrajinski muzej Celje; 7. februar 2016, dvorana KS Teharje; 17. april 2016, Kardinalova dvorana, Dom sv. Jožefa Celje; 3. junij 2016, Dom starejših Šentjur; 20. junij 2016, Glavni trg (Poletje v Celju); 20. december 2016, Osnovna šola Lava; 20. marec 2017, Knjižnica Velenje

Interpreti: Sonja Mlejnik, Alenka Tacol, Anica Milanović, Andrej Hribernik, Ariona Telaku in Jure Novak

Izbor pesmi in glasbe, izris scenografije in režija: Anica Milanović

Tehnična podpora: Dragiša Djordjević

MOČNA KAKOR SMRT JE LJUBEZEN, BARBARINA DVORANA, POKRAJINSKI MUZEJ CELJE, 22. DECEMBER 2015

MOJE ŽIVLJENJE: OB 140-LETNICI ROJSTVA IVANA CANKARJA

9. maj 2016, Levstikova dvorana, Osrednja knjižnica Celje, Univerza za 3. življenjsko obdobje; 6. november 2016, Kardinalova dvorana, Dom sv. Jožefa Celje

Interpreti: Peter Simoniti, Alenka Tacol, Sonja Mlejnik, Lovro Tacol, Srečko Maček in Andrej Hribernik

Kvartet Grmada, umetniški vodja Pavel Šuhel

Glasbena šola Celje

Vezno besedilo in izbor besedil: Božena Orožen, prof.

Tehnična podpora: Dragiša Djordjević

Režija: Peter Simoniti

VODICE ŠUME: RECITAL OB SLOVENSKEM KULTURNEM PRAZNIKU

5. februar 2017, Krajevna skupnost Teharje; 6. februar 2017, Levstikova dvorana, Osrednja knjižnica Celje, Univerza za 3. življenjsko obdobje

Predstavljeni pesniki: Fran Roš, Simon Jenko, Janko Glazer, France Prešeren, Kajetan Kovič, Simon Gregorčič, Dragotin Kette, France Režun, Marička Žnidaršič, Oton Župančič, Lili Novy, Vojeslav Mole in Tone Pavček

Predstavljeni slikarji: Darinka Pavletič - Lorenčak, Miroslav Modic, Janez Šubic, Anton Karlinger, Rihard Jakopič, Lojze Perko in Albert Sirk

Interpreti: Sonja Mlejnik, Alenka Tacol, Anica Milanović, Ljudmila Conradi, Peter Simoniti in Andrej Hribernik

Izbor pesmi, slik in glasbe: Božena Orožen, prof.

Tehnična izdelava in izvedba – scena, luč: Dragiša Djordjević in Srečko Maček

Režija: Peter Simoniti

DR. ANTON NOVAČAN

RECITAL OB ODKRITJU SPOMENIKA V SLOVENSKEM LJUDSKEM GLEDALIŠČU CELJE

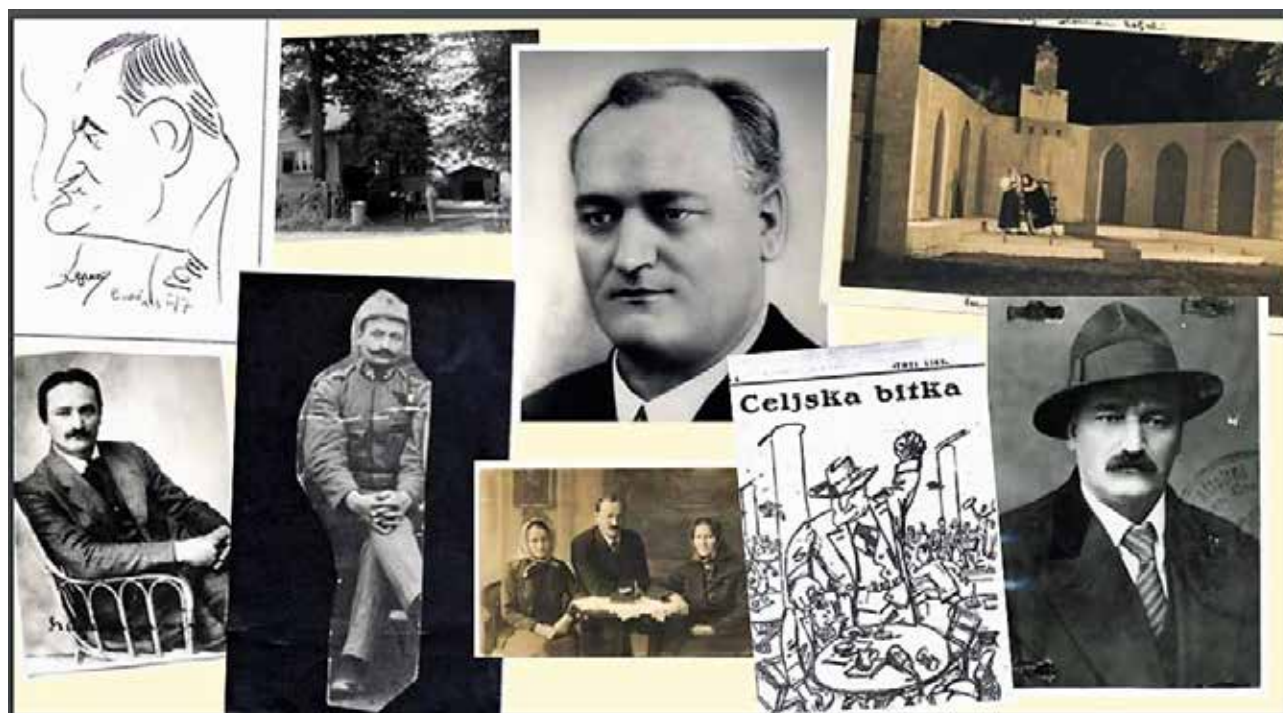
12. oktober 2017, Slovensko ljudsko gledališče Celje, ponovljen 16. oktobra 2017, Osrednja knjižnica Celje, Univerza za 3. življenjsko obdobje; z odlomki nastopili tudi na odprtju razstave Zgodbe o ljubezni med Friderikom II. Celjskim in Veroniko Deseniško Franca Kralja (14. februar 2018, puljska knjižnica, 9. april 2018 - celjska knjižnica)

Interpreti: Andrej Hribernik, Lovro Tacol, Sonja Mlejnik, Marko Reberšek, Anica Milanović, Jani Turnšek, Ljudmila Conradi

Vezno besedilo in izbor odlomkov: Božena Orožen, prof.

Tehnična podpora: Dragiša Djordjević

Režija: Peter Simoniti in Andrej Hribernik

TRUBAR IN NJEGOVI

SLOVESNOST V POČASTITEV 500-LETNICE REFORMACIJE

26. oktober 2017, Narodni dom Celje; 19. november 2017, Kardinalova dvorana, Dom sv. Jožefa Celje; 11. februar 2018, dvorana KS Teharje; 12. junij 2018, Knjižnica Laško

**SLOVESNOST V POČASTITEV
500-LETNICE REFORMACIJE**

TRUBAR in NJEGOVI

v izvedbi:

- ◊ Ljubiteljskega gledališča Teharje Celje
- ◊ Dekliškega pevskega zbora
Gimnazije Celje – Center
- ◊ Fantovske vokalne zasedbe
Gimnazije Celje – Center

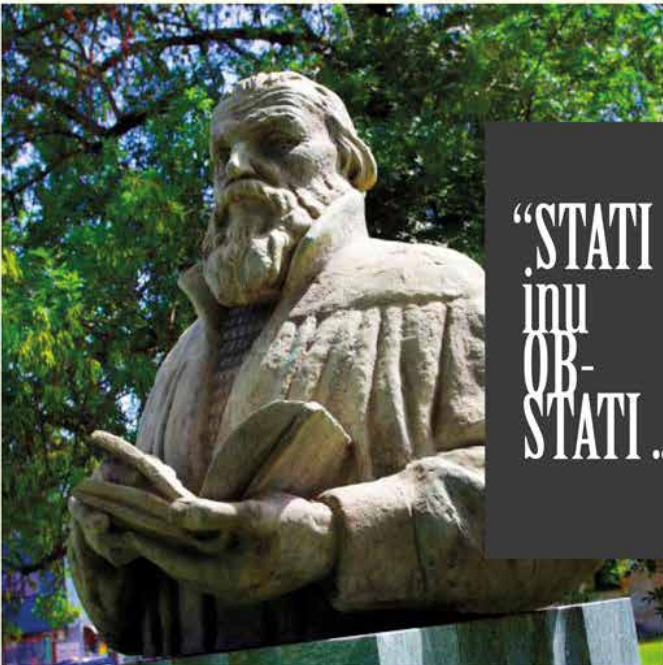
**V veliki dvorani Narodnega doma Celje,
v četrtek, 26. oktobra, ob 18. uri.**

Vabljeni!

Častni pokrovitelj:

MESTNA OBČINA CELJE

“STATI
INU
OB-
STATI...”

Primož Trubar, avtor Boris Kalin

TRUBAR IN NJEGOVI, NARODNI DOM CELJE, 26. OKTOBER 2017

Interpreti: Andrej Hribernik, Žiga Bedrač, Anica Milanović, Sonja Mlejnik, Lada Ščurek, Alenka Tacol in Srečko Maček
 Dekliški pevski zbor Gimnazije Celje-Center
 Fantovske zasedbe Gimnazije Celje-Center
 Fantje z Jožefovega hriba pod vodstvom Primoža Krta*
Vezno besedilo in izbor besedil: Božena Orožen, prof.
Režija: Anica Milanović

*Nastopili na Teharjah in v Laškem.

KO SO CVELE ROŽE

VOJESLAV MOLE (1886-1973)

18. december 2018, Kardinalova dvorana, Dom sv. Jožefa; 16. maj 2018, Barbarina dvorana, Pokrajinski muzej Celje

VOJESLAV MOLE: KO SO CVELE ROŽE, DOM SV. JOŽEFA, 18. DECEMBER 2018

Interpreti:

stari Mole – Peter Simoniti (Srečko Maček),

mladi Mole – Lovro Tacol,

Ela – Monika Zorko

Glasbena spremljiva: Barbara Komadina

Uvodno besedilo: Lada Ščurek

Scenarij / idejna zasnova: Lovro Tacol

Avtorica uvodnega besedila: Božena Orožen, prof.

Izbor glasbe: Barbara Komadina

Izdelava kulis: Dragiša Djordjević

Tehnična podpora: Andrej Hribernik

Šivilja: Cvetka Fidler

Rekviziter: Franci Kamenik

Foto: Miklavž Tacol

Režija: Peter Simoniti in Lovro Tacol

FANT JE VIDEL ROŽO ČUDOTVORNO, NARODNI DOM CELJE, 12. DECEMBER 2018

FANT JE VIDEL ROŽO ČUDOTVORNO: RECITAL V POČASTITEV 100-LETNICE SMRTI IVANA CANKARJA

12. december 2018, Narodni dom Celje; 10. februar 2019,
Kulturni dom Škofja vas

Interpreti: Ljudmila Conradi, Andrej Hribernik, Srečko Maček,
Anica Milanović, Sonja Mlejnik, Jure Novak, Marko Reberšek,
Alenka Tacol, Lada Ščurek in Janez Turnšek
Lovro Tacol

Mešani pevski zbor Orfej Celje, dirigent Matevž Pušnik
Jana Kvas

Oblikovanje krizanteme: Gimnazija Celje–Center, program
Predšolska vzgoja, mentorica Tanja Bračun

Svetlobni učinki: Klemen Kuhar, Dragiša Djordjević

Vezno besedilo in režija: Jana Kvas

ANICA MILANOVIĆ: IZGUBLJENI GUMBEK, LUTKOVNA PREDSTAVA

15. december 2018, Kulturnica Celje; 18. december 2018,
Pionirski dom Celje; 22. december 2018, Pravljično Celje;
8. februar 2019, Muzej novejšje zgodovine; 6. marec 2021,
Osrednja knjižnica Celje; 3. julij 2021, Drevesna hiša; 5.
december 2022, Slovenske Konjice (2x).

**Zgodbico o Gumbkovih dogodivščinah so zapisali, jo odigrali
in zapeli:** Anica Milanović, Sonja Mlejnik, Ana Klincov, Andrej
Hribernik in Lovro Tacol.

S svojimi pridnimi rokami so pomagali: Cvetka Fidler, Nataša
Jošt in Dragiša Djordjević.

Režija: Anica Milanović

ANICA MILANOVIĆ: IZGUBLJENI GUMBEK, 15. DECEMBER 2018

ČAJANKA Z ALMO – UTRINKI (NJENE) UMETNIŠKE DUŠE

25. maj 2019, Almina hiška, predpremiere; 15. junij 2019, Barbarina dvorana, Pokrajinski muzej Celje (premiere in ponovitev); 23. december 2019, Celjska kulturnica; 10. februar 2020, Osrednja knjižnica Celje; 16. februar 2020, Kardinalova dvorana, Dom sv. Jožefa Celje; 1. junij 2022, Barbarina dvorana, Pokrajinski muzej Celje; 9. julij 2022, Almina hiška v Pečovniku; 7. marec 2023, Pionirski dom Celje; 27. oktober 2023, Rimske Toplice

ČAJANKA Z ALMO, ALMINA HIŠKA V PEČOVNIKU, 9. JULIJ 2022

Pripoved Almine življenjske zgodbe skozi odsev njene duše, njenih sanj, njenega gledanja na svet, njenih hrepenenj in želja ter njenega odnosa do svojih bližnjih in svojega življenja.

Izvajata Anica Milanović in Sonja Mlejnik

Scenarij in režija: Anica Milanović

RECITAL OB 150-LETNICI SMRTI SIMONA JENKA IN 140-LETNICI ROJSTVA JOSIPA MURNA

28. oktober 2019, Študijska čitalnica, Osrednja knjižnica Celje, Univerza za 3. življenjsko obdobje

Interpreti: Andrej Hribernik, Srečko Maček, Sonja Mlejnik, Alenka Tacol, Lovro Tacol, Jana Kvas, Ljudmila Conradi, Anica Milanović, Jani Turnšek in Lada Ščurek.

Vežno besedilo, izbor in uglasbitev pesmi: Jana Kvas

RECITAL OB 150-LETNICI SMRTI SIMONA JENKA IN 140-LETNICI ROJSTVA JOSIPA MURNA, OSREDNJA KNJIŽNICA CELJE, 28. OKTOBER 2019

COPRNICE

ALI O MALI ČAROVNICI, KI NI MOGLA BITI ZLOBNA

30. oktober 2019, KD Škofja vas, 6. december 2019; Škofijska Karitas
Vrbje pri Žalcu; 25. januar 2020, Celjska kulturnica; 29. avgust 2020,
na mestni plaži, Poletje v Celju

COPRNICE ALI O MALI ČAROVNICI, KD ŠKOFJA VAS, 30. OKTOBER 2019

Na odru čarajo:

Rožica: Ana Klinčov

Mušnica: Saraja Špec

Pasja taca: Sonja Mlejnik

Bodeča neža: Urška Jagrič

Stara: Lada Ščurek

Čarovnik Gadji strup: Andrej Hribernik

Drvar Peter: Lovro Tacol

Čarovniški naraščaj: Zoja Ževart

Izdelava scenografije: Božidar Ščurek in Dragiša Djordjević

Kostumi: Cvetka Fidler

Osvetlitev: Klemen Kuhar in Dragiša Djordjević

Režija: Anica Milanović in Andrej Hribernik

SPRT NA OBROKE

ANICA MILANOVIĆ

29. december 2019, 1. predpremiéra, Celjska kulturnica; 11. marec 2022, Društvo upokojencev Celje, 2. predpremiéra, Društvo upokojencev Celje; 14. maj 2022, premiéra, KD Škofja vas; 7. oktober 2023, Kisovec; 22. oktober 2023, Galicija; 9. november 2023, KD Pod Gradom, Zagrad Celje

SPRT NA OBROKE, CELJSKA KULTURNICA, 29. DECEMBER 2019

Igrajo:

Žiga, Ladin mož: Žiga Bedrač

Lada, Žigova žena: Lada Ščurek

Ana, njuna hči: Ana Klincov

Župan Andrej, Urškin mož: Andrej Hribernik

Urška, Andrejeva žena: Urška Jagrič

Jure, Andrejev sin: Jure Novak

Ančka, vaška klepetulja: Anica Milanović

Oblikovalec svetlobe: Dragiša Djordjević

Oblikovalec grafične podobe: Uroš Klincov

Režija in scenografija: Anica Milanović

FRANCE PREŠEREN: KDOR JIH BERE, VSAK DRUGAČE PESMI MOJE SODI - IGRANI RECITAL

7. februar 2020, Kulturni dom Škofja vas; 8. februar 2020, »Dom hrvatskih branitelja« Pulj, organizator Slovensko kulturno društvo Istra Pulj; 14. februar 2020, Kulturni dom Teharje

Interpreti: Andrej Hribernik, Ljudmila Conradi, Ana Klincov, Anica Milanović, Žiga Bedrač, Jure Novak in Sonja Mlejnik

Vežno besedilo: Božena Orožen, prof.

Izbor pesmi: Božena Orožen in Anica Milanović

Režija: Anica Milanović

LJUBITELJSKO GLEDALIŠČE PETRA SIMONITIJA CELJE

Miha Males, France Prešeren, lesorez, 1922

FRANCE PREŠEREN
"KDOR JIH BERE,
VSAK DRUGAČI PESMI MOJE SODI"
IGRANI RECITAL

SOBOTA, 8. 2. 2020, OB 18.00
»DOM HRVATSKIH BRANITELJA«, PULJ

ORGANIZATOR
SLOVENSKO KULTURNO DRUŠTVO ISTRA PULJ

FRANCE PREŠEREN: KDOR JIH BERE
DOM HRVATSKIH BRANITELJA, PULJ, 8. FEBRUAR 2020

Slovensko kulturno društvo Istra Pulj je 8. februarja 2020 v dvorani »Doma hrvatskih branitelja« v Pulju v počastitev slovenskega kulturnega praznika in 220-letnice Prešernovega rojstva organiziralo proslavo, ki sta jo oblikovala Ljubiteljsko gledališče Teharje Celje in Mešani pevski zbor "Encijan".

SPOMIN NA ALMO: SPOMINSKA SLOVESNOST V POČASTITEV 70-LETNICE SMRTI ALME M. KARLIN (1889–1950) IN 30-LETNICE PRVE GLEDALIŠKE UPORIZITVE NJENE DRAMATIZIRANE NOVELE POD KOŠATIM OČESOM

PREIMENOVANJE GLEDALIŠČA

4. oktober 2020, Narodni dom Celje

SPOMIN NA ALMO, NARODNI DOM CELJE, 4. OKTOBER 2020

IZ PROGRAMA:

Nagovor: Andrej Hribernik, predsednik

Nagovor: Breda Arnšek, podžupanja Mestne občine Celje

Predstavitve preimenovanja gledališča: Lovro Tacol

Interpretacije: Anica Milanović, Ljudmila Conradi, Sonja Mlejnik, Lada Ščurek in Alenka Tacol

Vezno besedilo in izbor besedil: Srečko Maček in Andrej Hribernik

Scenarij in režija: Andrej Hribernik in Lovro Tacol

BITI OGENJ

RECITAL OB 90-LETNICI NEŽE MAURER, 2020/21

9. februar 2021, Medobčinsko društvo slepih in slabovidnih
Celje, ob slovenskem kulturnem prazniku (ZOOM);
22. marec, Univerza za tretje življenjsko obdobje pri
Osrednji knjižnici Celje (Youtube kanal); 7. december 2021,
Radio Ognjišče

VIDEO POSNETEK

RADIO OGNJIŠČE

NEŽA MAURER: BITI OGENJ

Interpreti: Andrej Hribernik, Srečko Maček, Anica Milanović, Sonja Mlejnik, Jure Novak, Lada Ščurek, Alenka Tacol
Instrumentalna izvedba slovenskih ljudskih pesmi: Pia Lilija

Vezno besedilo, izbor pesmi in fotografije: Jana Kvas

Kamera, montaža: Matevž Hribernik

Fotografija Neže Maurer: Špela Ankele

DOMOVINI V JUBILEJNEM LETU: RECITAL V POČASTITEV 30-LETNICE SAMOSTOJNE SLOVENIJE

24. avgust 2021, Lapidarij Pokrajinskega muzeja Celje; 23. junij 2022, Kulturno društvo Sv. Jurija Konjice; 18. december 2022, Dom sv. Jožefa Celje

DOMOVINI V JUBILEJNEM LETU, LAPIDARIJ POKRAJINSKEGA MUZEJA CELJE, 24. AVGUST 2021

Interpreti: Andrej Hribernik, Anica Milanović, Sonja Mlejnik, Lada Ščurek, Alenka Tacol, Lovro Tacol in Janez Turnšek
Mešani pevski zbor Orfej Celje, dirigent Matevž Pušnik
Vezno besedilo in režija: Jana Kvas

JURČIČEVI TIPI

IN ORIGINALI

9. december 2021, Študijska čitalnica, Osrednja knjižnica Celje (Z branjem do zvezd 2021)

JURČIČEVI TIPI IN ORIGINALI, OSREDNJA KNJIŽNICA CELJE, 9. DECEMBER 2021

Interpreti: Andrej Hribernik, Ana Klincov, Niko Korenjak, Srečko Maček, Anica Milanović, Sonja Mlejnik, Alenka Tacol, Lovro Tacol, Urban Šajn, Lada Ščurek, Janez Turnšek in Bernarda Ulaga
Vezno besedilo, dramatisacija, scenarij in režija: Jana Kvas
Foto: Andraž Purg

LUCIPETER

ALOJZ GRADNIK

IGRANI RECITAL POEZIJE

17. december 2021, Celjska kulturnica; 12. marec 2023,
Dom sv. Jožefa Celje

VIDEO POSNETEK

RADIO OGNJIŠČE

LUCIPETER: IGRANI RECITAL POEZIJE ALOJZA GRADNIKA, CELJSKA KULTURNICA, 17. DECEMBER 2021

Uvod v recital: Alenka Tacol

Interpretacija pesmi: Lovro Tacol, Andrej Hribernik, Anica Milanović,
Sonja Mlejnik, Lada Ščurek in Janez Turnšek

Glasba: Dejan Kušer, diatonična harmonika (Glasbena šola Celje)

Oblikovanje svetlobe: Zala Tacol

Izbor glasbe: Dejan Kušer (dve skladbi sta avtorsko delo)
in Lovro Tacol

Šivilja: Cvetka Fidler

Režija in scenografija: Lovro Tacol

NEIZPOVEDANA LJUBEZEN

LJUBKA ŠORLI BRATUŽ

25. marec 2022, stolna cerkev sv. Danijela v Celju; 27. marec 2022, kapela župnije blaženega Antona Martina Slomška v Celju; 26. marec 2023, Župnijska cerkev svetega Lenarta v Novi Cerkvi; 14. maj 2023, cerkev svetega Silvestra v Peumi (Italija)*

RADIO OGNJIŠČE

LJUBKA ŠORLI BRATUŽ: NEIZPOVEDANA LJUBEZEN, CERKEV SVETEGA SILVESTRA, PEUMA (ITALIJA), 14. MAJ 2023

Izvajata: Lada Ščurek in Peter Napret, prof., citre

Režija: Lovro Tacol

*Sodeloval Moški pevski zbor Mirko Filej pod vodstvom Zdravka Klanjščka.

Organizator: Zveza slovenske katoliške prosvete

LJUBKA ŠORLI BRATUŽ: NEIZPOVEDANA LJUBEZEN, KAPELA ŽUPNIJE BLAŽENEGA ANTONA MARTINA SLOMŠKA V CELJU, 27. MAREC 2022

BUTALCI NA SODIŠČU

FRAN MILČINSKI, JANA KVAS

30. junij 2022, Vodni stolp, Celje; 20. september 2022, Barbarina dvorana, Pokrajinski muzej Celje; 20. november 2022, Kardinalova dvorana, Dom sv. Jožefa Celje; 14. januar 2023, KD Straža pri Novem mestu; 4. februar 2023, KD Pod Gradom, Zagrad Celje; 10. marec 2023, KD Pod Gradom, Zagrad Celje; 16. april 2023, KD Rogatec; 13. maj 2023, KD Vojnik.

VIDEO POSNETEK

FRAN MILČINSKI, JANA KVAS: BUTALCI NA SODIŠČU, KARDINALOVA DVORANA, DOM SV. JOŽEFA CELJE, 20. NOVEMBER 2022

Igrajo: Andrej Hribernik, Urška Jagrič, Ana Klincov, Srečko Maček, Srečko Mastnak, Anica Milanović, Sonja Mlejnik, Lada Ščurek, Lovro Tacol in Bernarda Ulaga

Scena in režija: Jana Kvas

MOJA PESEM NI LE MOJA PESEM: AKADEMIJA V POČASTITEV 100-LETNICE ROJSTVA KARLA DESTOVNIKA KAJUHA

7. december 2022, Narodni dom Celje; 2. december 2023, Ipavčev kulturni center Šentjur

VIDEO POSNETEK

AKADEMIJA KAREL DESTOVNIK KAJUH, NARODNI DOM CELJE, 7. DECEMBER 2022

Interpreti: Svit Stisovič, Lada Ščurek, Srečko Maček, Janez Turnšek, Sonja Mlejnik in Andrej Hribernik
Jana Kvas
Mešani pevski zbor Orfej Celje, dirigent Matevž Pušnik
Vezno besedilo in režija: Jana Kvas

Moja pesem ni le moja pesem

Vabljeni na akademijo v počastitev 100-letnice rojstva Karla Destovnika Kajuha

7. 12. 2022 ob 18.30
v Narodnem domu v Celju

Ljubiteljsko gledališče Petra Simonitiča Celje
Mešani pevski zbor Orfej Celje, zborovodja Matevž Pušnik
Jana Kvas

Vstop prost

Pokroviteljica prireditve

ANALFABET

BRANISLAV NUŠIĆ

22. maj 2023, Osrednja knjižnica Celje; 23. maj 2023, Društvo upokoencev Celje; 24. avgust 2023, Lapidarij Pokrajinskega muzeja Celje; 10. oktober 2023, Medgeneracijski center Prebold

Vloge:

Okrajni načelnik: Andrej Hribernik
 Miko, okrajni uradnik: Srečko Maček
 Sveta, okrajni uradnik: Srečko Mastnak
 Načelnikova žena: Sonja Mlejnik
 Mara, načelnikova svakinja: Lada Ščurek
 Sluga: Dragiša Djordjević

Odrski mojster: Dragiša Djordjević

Režija in scenska postavitvev: Peter Simoniti
 in Andrej Hribernik

ČISTO NAVADEN DAN

ANICA MILANOVIĆ

POEZIJA ZA OTROŠKA SRCA V PRAVLJICI

17. junij 2023, Celjska kulturnica; 9. september 2023, Muzej novejšje zgodovine Celje

ANICA MILANOVIĆ: ČISTO NAVADEN DAN, CELJSKA KULTURNICA, 17. 6. 2023

Sodelujejo: Sonja Mlejnik, Ana Klincov, Anica Milanović, Lovro Tacol, Tisa Jakob in Neža Klincov

Ilustracija: Voranc Prelogar

Izdelava lutk in rekvizitov: Alenka Tacol

Kostumi: Cvetka Fidler

Tehnična podpora: Andrej Hribernik

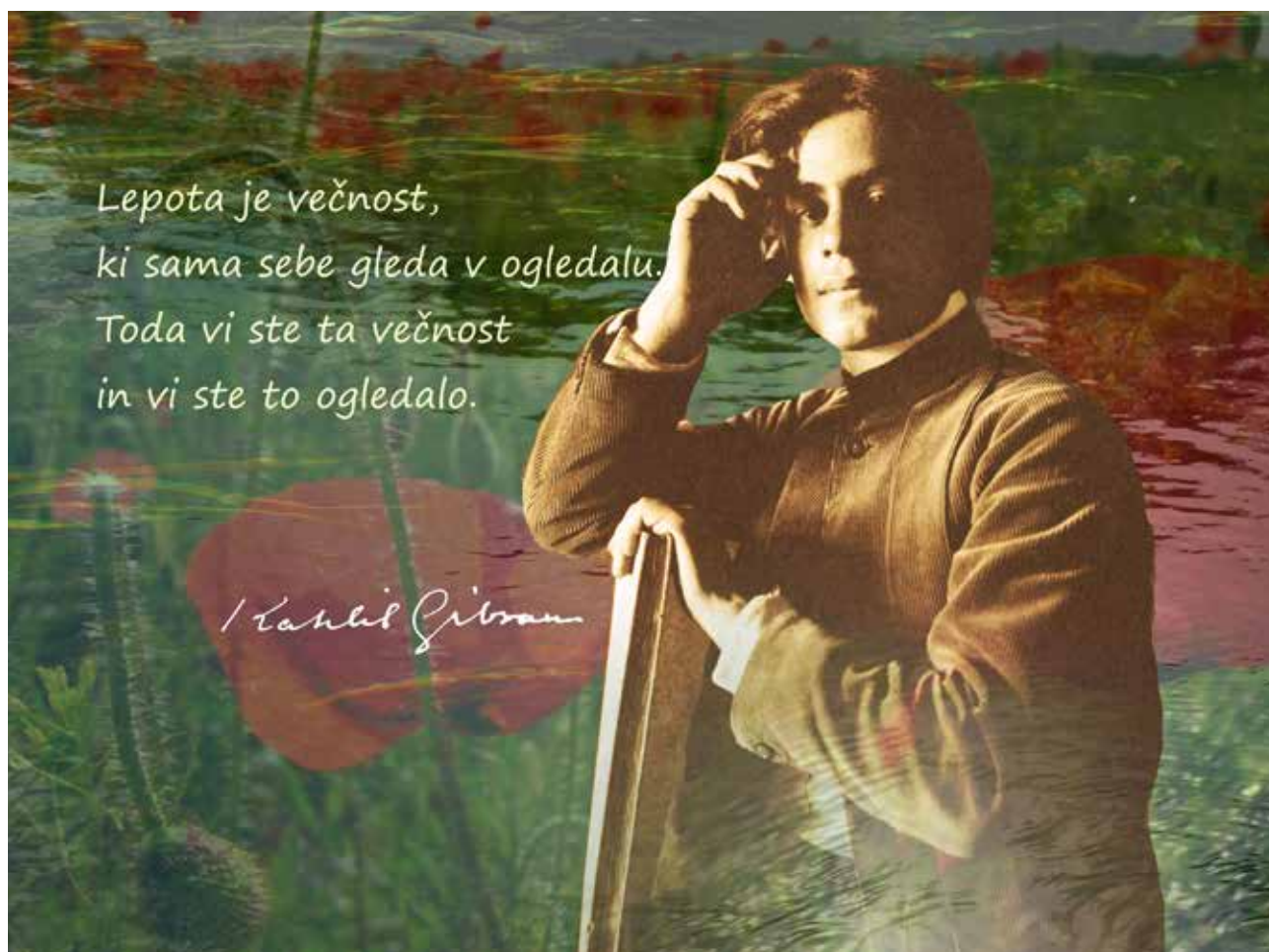
Scenarij in režija: Anica Milanović

PREROK

KAHLIL GIBRAN

7. december 2023, Narodni dom Celje

KAHLIL GIBRAN PREROK - IGRANI RECITAL

Interpreti: Andrej Hribernik, Sonja Mlejnik, Anica Milanović,
Alenka Tacol, Lada Ščurek in Jani Turnšek

Scenska postavitvev: Andrej Hribernik

Vezno besedilo in režija: Jana Kvas

JESENSKI **PIKNIK**, OKTOBER
2019

HVALEŽNI, DA SMO Z VAMI USTVARJALI V MINULIH 30 LETIH

Mestna občina Celje
Osrednja knjižnica Celje
Muzej novejše zgodovine Celje
Pokrajinski muzej Celje
Celjska Mohorjeva družba
Družina d.o.o.
Radio Ognjišče
Dom sv. Jožefa Celje
Gimnazija Celje – Center
Osnovna šola Lava
Glasbena šola Celje
Krajevna skupnost Teharje
Zveza kulturnih društev Celje
Vokalna skupina Kumpulčani
Fantje z Jožefovega hriba
Kvartet Grmada
Mešani pevski zbor Orfej
Moški pevski zbor Mirko Filej Gorica
Kulturno društvo Zagrad
Kulturno društvo bratov Dobrotinšek, Škofja vas
Društvo upokojencev Celje
Društvo za umetnost plesa - Harlekin
Združenje prijateljev slepih Slovenije
Svetovni slovenski kongres
Slovensko kulturno društvo Istra Pula
Celjsko literarno društvo

IZDAJO JUBILEJNE PUBLIKACIJE SO PODPRLI:

